Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2847/93

z dnia 12 października 1993 r.

ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa

(Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Rady 95/528/WE, z dnia 5 grudnia 1995 r.	L 301	35	14.12.1995
►**M2**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2870/95 z dnia 8 grudnia 1995 r.	L 301	1	14.12.1995
►**M3**	Council Regulation (EC) No 2489/96 of 20 December 1996 (*)	L 338	12	28.12.1996
►**M4**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 686/97 z dnia 14 kwietnia 1997 r.	L 102	1	19.4.1997
►**M5**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2205/97 z dnia 30 października 1997 r.	L 304	1	7.11.1997
►**M6**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2635/97 z dnia 18 grudnia 1997 r.	L 356	14	31.12.1997
►**M7**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2846/98 z dnia 17 grudnia 1998 r.	L 358	5	31.12.1998
►**M8**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r.	L 122	1	16.5.2003
►**M9**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1954/2003 z dnia 4 listopada 2003 r.	L 289	1	7.11.2003
►**M10**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 768/2005 z dnia 26 kwietnia 2005 r.	L 128	1	21.5.2005
►**M11**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r.	L 409	11	30.12.2006

sprostowane przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 6 (1967/2006)

(*) Akt ten nie został nigdy opublikowany w języku polskim.

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2847/93

z dnia 12 października 1993 r.

ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

na podstawie art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy system rybołówstwa i akwakultury ([4]) Rada ma wprowadzić wspólnotowy system kontroli;

sukces wspólnej polityki rybołówstwa zależy od wdrożenia skutecznego systemu kontroli obejmującego wszystkie aspekty tej polityki;

aby osiągnąć powyższy cel, konieczne jest wprowadzenie zasad nadzorowania środków ochrony i gospodarowania zasobami, środków strukturalnych, a także środków dotyczących wspólnej organizacji rynku oraz określonych przepisów mających zastosowanie w przypadku niezastosowania się do powyższych środków, które muszą stosować się do całego sektora rybołówstwa od producenta do konsumenta;

system ten może przynieść pożądany wynik, jeżeli sektor gospodarki, o którym mowa, uzna jego zasadność;

kontrola należy przede wszystkim do obowiązków Państw Członkowskich; również Komisja powinna dążyć do zapewnienia, że Państwa Członkowskie będą prowadziły nadzór i zapobiegały naruszeniom w odpowiedni sposób; wobec tego Komisji należy zapewnić finansowe, prawne i ustawowe środki w celu realizacji tego zadania w sposób jak najbardziej skuteczny;

doświadczenie uzyskane w wyniku stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2241/87 z dnia 23 lipca 1987 r. ustanawiającego określone środki kontroli w odniesieniu do działalności połowowej ([5]) wykazało, iż istnieje potrzeba wzmocnienia kontroli stosowania zasad dotyczących ochrony zasobów połowowych;

stosowanie się do środków ochrony i gospodarowania zasobami połowowymi wymaga wzmocnionego poczucia odpowiedzialności ze strony wszystkich podmiotów gospodarczych działających w przemyśle połowowym;

polityka gospodarowania zasobami połowowymi, która oparta jest w szczególności na ogólnym dopuszczalnym połowie oraz kwotach połowowych i środkach technicznych, ma być uzupełniona gospodarowaniem nakładem połowowym, polegającym na nadzorowaniu działalności i zdolności połowowych;

w celu zapewnienia, że wszelkie połowy i wyładunki są poddane stałemu nadzorowi, Państwa Członkowskie muszą nadzorować aktywność statków Wspólnoty i wszelkie inne związane z nią działania na wszystkich wodach morskich, co pozwali na weryfikację wdrożenia zasad dotyczących wspólnej polityki rybołówstwa;

([1]) Dz.U. C 280 z 29.10.1992, str. 5.
([2]) Dz.U. C 21 z 25.1.1993, str. 55.
([3]) Dz.U. C 108 z 19.4.1993, str. 36.
([4]) Dz.U. L 389 z 31.12.1992, str. 1.
([5]) Dz.U. L 207 z 29.7.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3483/88 (Dz.U. L 306 z 11.11.1988, str. 2).

▼B

zasadnicze znaczenie ma współpraca pomiędzy Państwami Członkowskimi na poziomie operacyjnym podczas inspekcji na morzu działalności połowowej, mająca na celu umożliwienie skutecznych i uzasadnionych finansowo inspekcji, szczególnie w odniesieniu do działań prowadzonych na wodach pozostających poza obszarem jurysdykcji lub suwerenności Państwa Członkowskiego;

wdrożenie wspólnej polityki rybołówstwa wymaga środków nadzoru nad statkami pływającymi pod banderą państw trzecich, obecnych na wodach terytorialnych Wspólnoty, w szczególności systemu przekazywania informacji o ich przemieszczaniu się oraz gatunkach przechowywanych na pokładzie, bez uszczerbku dla prawa do nieszkodliwego przepływu przez wody terytorialne i swobody żeglugi wewnątrz 200-milowej strefy wyłącznego rybołówstwa;

wdrożenie przez Państwa Członkowskie we współpracy z Komisją projektów pilotażowych, dotyczących określonych kategorii statków, umożliwi podjęcie decyzji przez Radę, przed dniem 1 stycznia 1996 r., o wdrożeniu satelitarnego systemu nadzoru lub alternatywnego systemu;

gospodarowanie zasobami połowowymi przez ustalenie ogólnie dopuszczalnego połowu wymaga szczegółowej wiedzy z zakresu składu złowionych organizmów morskich, wiedza taka jest również konieczna w zakresie innych procedur ustanowionych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3760/92; wymaga to prowadzenia dziennika połowowego przez każdego kapitana statku rybackiego;

konieczne jest, aby Państwo Członkowskie, na którego terytorium następuje wyładunek, mogło nadzorować wyładunki na swoim terytorium, w tym celu właściwe jest, aby statki rybackie zarejestrowane w innych Państwach Członkowskich zawiadamiały Państwo Członkowskie, na którego terenie ma nastąpić wyładunek, o zamiarze dokonania wyładunku na terenie tego Państwa Członkowskiego;

zasadnicze znaczenie ma wyjaśnienie i potwierdzenie w czasie wyładunku informacji zawartych w dziennikach połowowych; w tym celu konieczne jest, aby osoby biorące udział w wyładunku i wprowadzaniu na rynek złowionych organizmów morskich złożyły deklarację o wielkości wyładunku, przeładunku, oferty sprzedaży lub zakupu;

w celu ustanowienia wyjątków od obowiązku prowadzenia dziennika połowowego lub składania deklaracji wyładunkowej przez małe statki rybackie, dla których taki obowiązek stanowiłby niewspółmierne obciążenie w stosunku do ich zdolności połowowej, konieczne jest, aby każde Państwo Członkowskie prowadziło nadzór nad działalnością takich statków poprzez wdrożenie planu prób losowych;

w celu zapewnienia przestrzegania wspólnotowych środków ochronnych i handlowych Wspólnoty wszystkim produktom rybołówstwa wyładowanym lub wwiezionym na terytorium Wspólnoty towarzyszyć powinien, do punktu pierwszej sprzedaży, dokument przewozowy stwierdzający ich pochodzenie;

ograniczenia wielkości połowu muszą być zarządzane zarówno na poziomie Państwa Członkowskiego, jak i na poziomie Wspólnoty; Państwa Członkowskie powinny rejestrować wyładunki i powiadamiać o nich Komisję za pomocą przekazu komputerowego; konieczne jest zatem zapewnienie odstępstw od tego obowiązku w przypadku wyładunku małych ilości, których przekaz komputerowy stanowiłby niewspółmierne obciążenie administracyjne i finansowe dla władz Państw Członkowskich;

w celu zapewnienia ochrony wszelkich wykorzystywanych zasobów i gospodarowania nimi przepisy dotyczące dziennika połowowego, deklaracji wyładunku oraz sprzedaży oraz informacje dotyczące przeładunku i rejestracji połowów mogą być rozszerzone na zasobynieobjęte ODP lub kwotąpołowową;

▼B

Państwa Członkowskie muszą być informowane o wynikach działalności swoich statków na wodach podlegających jurysdykcji państw trzecich lub na wodach międzynarodowych; kapitanowie takich statków powinni podlegać obowiązkowi prowadzenia dziennika połowowego i składania deklaracji wyładunkowych i przeładunkowych; informacje zgromadzone przez Państwa Członkowskie powinny być przesyłane Komisji;

zarządzanie zbieraniem i przetwarzaniem danych wymaga stworzenia skomputeryzowanych baz danych, umożliwiających w szczególności weryfikacje danych; wobec tego Komisja i jej przedstawiciele muszą mieć dostęp do tych baz danych za pośrednictwem transmisji komputerowej w celu dokonania weryfikacji danych;

przestrzeganie przepisów dotyczących używania narzędzi połowowych nie może być właściwie zapewnione, jeśli na pokładzie trzymane są sieci o zróżnicowanej wielkości oczek, chyba że poddane zostaną dodatkowym środkom kontrolnym; dla celów szczególnych rodzajów połowów może być właściwe ustanowienie szczególnych zasad, takich jak zasada jednej sieci;

konieczne jest, aby połowy zostały zabronione na mocy decyzji Komisji, jeśli kwota połowowa Państwa Członkowskiego zostanie wyczerpana lub jeśli sam ODP zostanie wyczerpany;

konieczne jest naprawienie szkody poniesionej przez Państwo Członkowskie, które nie wyczerpało swojej kwoty połowowej lub przydzielonej części zasobów lub grupy zasobów w sytuacji, kiedy zakazane zostaną dalsze połowy w wyniku wyczerpania ODP; w tym celu powinien zostać ustalony system odszkodowania;

w przypadkach, gdy osoby odpowiedzialne za działalność połowową nie zastosują się do przepisów niniejszego rozporządzenia, statki powinny zostać poddane dodatkowym środkom kontrolnym dla celów ochronnych;

w celu zapewnienia skutecznego zarządzania przyjętymi środkami konieczne jest wprowadzenie mechanizmów składania deklaracji, w zgodzie z celami i strategiami zarządzania, ustanowionymi w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92, mającego zastosowanie do Państw Członkowskich, które przekroczyły kwotę połowową;

jednym z głównych celów wspólnej polityki rybołówstwa jest dostosowanie zdolności połowowej do dostępnych zasobów; art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92 stanowi, iż zadaniem Rady jest ustalenie celów i strategii dla restrukturyzacji nakładów połowowych; konieczne jest również zapewnienie przestrzegania środków dotyczących wspólnej organizacji rynku, w szczególności przez osoby, których te środki dotyczą; wobec tego zasadnicze znaczenie ma to, aby każde Państwo Członkowskie, oprócz kontroli finansowej uregulowanej już w przepisach wspólnotowych, prowadziło również kontrole techniczne w celu zapewnienia przestrzegania przepisów ustanowionych przez Radę;

konieczne jest ustalenie ogólnych zasad umożliwiających inspektorom Wspólnoty, wyznaczonym przez Komisję, zapewnienie jednolitego stosowania przepisów wspólnotowych i weryfikację kontroli przeprowadzanej przez właściwe władze Państw Członkowskich;

w celu zapewnienia obiektywnej weryfikacji istotne jest, aby w pewnych okolicznościach inspektorzy Wspólnoty przeprowadzali niezapowiedziane kontrole w sposób niezależny, w celu dokonania weryfikacji operacji kontrolnych przeprowadzanych przez właściwe władze Państw Członkowskich; kontrole takie w żadnym przypadku nie będą oznaczać kontroli osób prywatnych;

działania podejmowane po wystąpieniu naruszeń mogą różnić się w przypadku różnych Państw Członkowskich, co powoduje, że rybacy mogą odnosić wrażenie, iż są niesprawiedliwie traktowani; brak wystarczających sankcji w niektórych Państwach Członkowskich ograniczył

▼B

skuteczność kontroli i w świetle tych obserwacji Państwa Członkowskie powinny podjąć wszelkie konieczne niedyskryminujące środki w celu zapobiegania nieprawidłowościom, a także ich ścigania, w szczególności poprzez ustanowienie sankcji, które w sposób skuteczny pozbawiają sprawców naruszeń korzyści handlowych uzyskanych w wyniku naruszenia;

prawdopodobieństwo, iż Państwo Członkowskie bandery zapewni przestrzeganie zasad ochrony i zarządzania zasobami połowowymi, jest zmniejszone w przypadkach, gdy Państwo Członkowskie wyładunku nie ściga skutecznie nieprawidłowości; należy zatem wprowadzić przepisy w celu obliczenia ilości połowów dokonanych z naruszeniem kwoty połowowej Państwa Członkowskiego wyładunku, jeśli Państwo to nie wszczęło skutecznego postępowania;

Państwa Członkowskie powinny składać Komisji regularne sprawozdania z przeprowadzanych inspekcji oraz środków podejmowanych w związku z naruszeniami działań wspólnotowych;

dla określonych środków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu właściwe jest wprowadzenie szczegółowych zasad ich wdrażania;

poufność danych zgromadzonych w ramach niniejszego rozporządzenia powinna być zapewniona;

niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na zastosowanie krajowych przepisów dotyczących monitorowania, które, wchodząc w zakres regulacji niniejszego rozporządzenia, wykraczają jednocześnie poza minimalny zakres jego przepisów, pod warunkiem jednak, iż takie krajowe przepisy są zgodne z prawem Wspólnoty;

rozporządzenie (EWG) nr 2241/87 traci moc, z wyjątkiem art. 5, który powinien pozostać w mocy do czasu przyjęcia wykazów, określonych w art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

konieczne jest zapewnienie okresu przejściowego w celu wdrożenia szczególnych przepisów zawartych w określonych artykułach w celu umożliwienia właściwym władzom Państw Członkowskich ustanowienia swoich procedur i dostosowania ich do wymogów nowego rozporządzenia;

przepisy niektórych artykułów, o ile dotyczą działań połowowych na Morzu Śródziemnym, gdzie wspólna polityka rybołówstwa nie została jeszcze w pełni zastosowana, powinny wejść w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W celu zapewnienia przestrzegania zasad wspólnej polityki rybołówstwa niniejszym ustanawia się wspólnotowy system, zawierający w szczególności przepisy dotyczące prowadzenia technicznego nadzoru w zakresie:

— środków ochrony i gospodarowania zasobami,

— środków strukturalnych,

— środków dotyczących wspólnej organizacji rynku,

a także określonych przepisów dotyczących skuteczności sankcji, które stosuje się w przypadkach niezastosowania się do wyżej wymienionych środków.

2. W tym celu każde Państwo Członkowskie przyjmie, stosownie do zasad wspólnotowych, właściwe środki w celu zapewnienia skuteczności systemu. Wyposaży ono swoje właściwe władze w wystarczające środki w celu umożliwienia im realizacji zadań związanych z inspekcją i kontrolą ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

▼B

3. System ten stosuje się do wszelkich działań połowowych i wszelkich innych związanych z nimi czynności wykonywanych na terytorium i w ramach wód morskich podlegających suwerenności lub jurysdykcji Państw Członkowskich, łącznie z działaniami statków pływających pod banderą państw trzecich bądź zarejestrowanych w tych państwach, bez uszczerbku dla ich prawa do nieszkodliwego przepływu przez wody terytorialne i wolności żeglugi wewnątrz 200-milowej strefy wyłącznego rybołówstwa; stosuje się on również do działań wspólnotowych statków rybackich na wodach państw niebędących członkami Wspólnoty oraz na pełnym morzu, bez uszczerbku dla szczególnych postanowień zawartych w umowach o rybołówstwie, zawartych między Wspólnotą a państwami trzecimi lub w konwencjach międzynarodowych, których stroną jest Wspólnota.

▼M7

TYTUŁ I

Monitorowanie, inspekcje i nadzór

Artykuł 2

1. W celu zapewnienia przestrzegania wszelkich obowiązujących przepisów każde Państwo Członkowskie, w ramach swojego terytorium i na wodach morskich będących pod jego władzą lub jurysdykcją, monitoruje, przeprowadza inspekcje i prowadzi stały nadzór wszelkiej działalności w sektorze rybołówstwa, w szczególności samego prowadzenia połowów, przeładunków, wyładunków, wprowadzania do obrotu, transportu i przechowywania produktów rybołówstwa oraz prowadzi rejestrację wyładunków i sprzedaży. Państwa Członkowskie podejmują, uwzględniając swoją konkretną sytuację, niezbędne środki w celu zapewnienia na swoim terytorium i na wodach morskich będących pod jego władzą lubjurysdykcją jak najlepsząkontrolę.

2. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby działalność jego statków poza strefą połowową Wspólnoty podlegała odpowiedniemu monitorowaniu oraz tam, gdzie istniejątakie zobowiązania Wspólnoty, podlegała także inspekcjom i nadzorowi w celu zapewnienia zgodności z regułami wspólnotowymi mającymi zastosowanie na tych wodach.

▼M4

Artykuł 3

1. Każde Państwo Członkowskie ustanowi satelitarny system monitorowania statków, zwany dalej „VMS”, w celu monitorowania pozycji wspólnotowych statków rybackich.

VMS stosowany jest nie później niż od dnia 30 czerwca 1998 r. w odniesieniu do wszystkich wspólnotowych statków rybackich, których długość mierzona między pionami przekracza 20 metrów lub długość całkowita przekracza 24 metry, należących do jednej z następujących kategorii:

— statki prowadzące działania na morzach pełnych, z wyjątkiem Morza Śródziemnego,

— statki prowadzące działania na wodach państw trzecich, pod warunkiem że w Umowach z odpowiednim państwem lub państwami trzecimi zawarto przepisy dotyczące zastosowania VMS w odniesieniu do statków takiego państwa lub państw prowadzących działania na wodach Wspólnoty,

— statki prowadzące połowy ryb w celu ich przetworzenia na mączkę lub olej.

2. VMS stosowany jest nie później niż od dnia 1 stycznia 2000 r. w odniesieniu do wszystkich wspólnotowych statków rybackich, których długość mierzona między pionami przekracza 20 metrów lub

▼M4

długość całkowita przekracza 24 metry, niezależnie od miejsca, w którym prowadzą one działalność. ►M7 ——————— ◄

3. Bez względu na przepisy zawarte w powyższych ust. 1 i 2 VMS nie ma zastosowania do statków:

a) prowadzących działania wyłącznie w granicach 12 mil morskich od linii podstawowej państwa bandery,

b) niespędzających nigdy więcej niż 24 godziny na morzu, licząc od chwili wyjścia w morze do chwili powrotu do portu.

4. Jeżeli Państwo Członkowskie wprowadza VMS w odniesieniu do statków pływających pod jego banderą nieobjętych ust. 1-3, to statki te kwalifikują się do takiego samego wsparcia finansowego, jakie na mocy przepisów ust. 1 i 2 stosuje się wobec statków objętych VMS.

5. Państwa Członkowskie zapewniają, że urządzenia do monitorowania satelitarnego są zainstalowane i że funkcjonują w pełni na pływających pod ich banderą wspólnotowych statkach rybackich, wobec których stosowany jest VMS. Urządzenia do monitorowania satelitarnego umożliwiają statkowi rybackiemu równoczesne komunikowanie państwu, pod którego banderą pływa, i odpowiedniemu nadbrzeżnemu Państwu Członkowskiemu, za pośrednictwem satelity swej pozycji geograficznej i, tam gdzie ma to zastosowanie, informacji o działaniach określonych w art. 19b. W przypadku działania siły wyższej informacje są przekazywane za pośrednictwem radia, poprzez stację radiową zatwierdzoną zgodnie z regułami wspólnotowymi do przyjmowania takich informacji lub przy zastosowaniu środków wyszczególnionych w art. 19c.

6. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich objętych VMS zapewniają, że urządzenia do monitorowania satelitarnego w każdej chwili funkcjonują w pełni oraz że informacje określone w ust. 5 są przesyłane. Transmisja ma miejsce na wskazanej częstotliwości dziennej w celu zapewnienia, aby Państwo Członkowskie bandery i/lub nadbrzeżne Państwo Członkowskie mogły monitorować statki w sposób skuteczny.

7. Państwa Członkowskie utworzą i zapewnią działanie centrów monitorowania rybołówstwa, zwanych dalej „FMC", które monitorują działalność w zakresie rybołówstwa i nakłady połowowe. FMC zostaną uruchomione nie później niż w dniu 30 czerwca 1998 r.

FMC danego Państwa Członkowskiego monitoruje statki rybackie pływające pod jego banderą niezależnie od wód, na których prowadzą działania, czy portu, w którym przebywają, jak również wspólnotowych statków rybackich pływających pod banderą innych Państw Członkowskich oraz statków rybackich państw trzecich, wobec których stosowany jest VMS, prowadzących działania na wodach będących pod władzą lub jurysdykcją tego Państwa Członkowskiego.

8. Każde Państwo Członkowskie bandery wyznacza właściwe władze odpowiedzialne za FMC i podejmuje właściwe środki dla zapewnienia, że jego FMC dysponuje odpowiednimi zasobami ludzkimi i wyposażone jest w sprzęt i oprogramowanie komputerowe pozwalające na automatyczne przetwarzanie danych i ich elektroniczne przesyłanie. Państwa Członkowskie zapewnią ustanowienie procedur zabezpieczania i odzyskiwania danych w przypadku awarii systemu.

Państwa Członkowskie mogą prowadzić wspólne FMC.

9. Państwo Członkowskie bandery podejmuje niezbędne środki dla zapewnienia, że dane otrzymane od swych statków rybackich, do których ma zastosowanie VMS, są rejestrowane w formie pozwalającej na ich komputerowe odczytanie przez okres trzech lat.

Nadbrzeżne Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki dla zapewnienia, że dane otrzymywane od statków rybackich pływających pod banderą innych Państw Członkowskich lub państw trzecich, do

▼M4

których ma zastosowanie VMS, są rejestrowane w formie pozwalającej na ich komputerowe odczytanie przez okres trzech lat.

Komisja ma dostęp do tych plików komputerowych po złożeniu wniosku. Zastosowanie mają przepisy art. 37.

10. Decyzja w sprawie szczegółowych zasad stosowania tego artykułu zostanie podjęta zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 36.

W szczególności na podstawie wniosku składanego przez Państwo Członkowskie zgodnie z art. 36 Komisja może zdecydować, że może zostać wprowadzony system alternatywny do VMS, biorąc pod uwagę rodzaj proponowanego systemu monitorowania, rodzaj statku rybackiego lub statków, obszar lub obszary połowowe, gatunki docelowe oraz długość trwania połowów. System alternatywny musi być równie skuteczny jak VMS i musi być stosowany na zasadach niedyskryminacyjnych.

▼B

Artykuł 4

1. Inspekcja i nadzór, określone w art. 2, przeprowadzane są przez każde Państwo Członkowskie we własnym zakresie za pomocą systemu inspekcji wybranego przez Państwo Członkowskie.

Podczas realizacji powierzonych im zadań Państwa Członkowskie zapewnią, że przestrzegane są przepisy oraz środki określone w art. 2. Ponadto podejmują one działania w takiej formie, która pozwoli na uniknięcie zakłóceń normalnej działalności połowowej. Zapewnią one również, że nie będzie miała miejsca dyskryminacja w odniesieniu do sektora lub statków poddanych inspekcji.

2. Osoby odpowiedzialne za statki rybackie, tereny lub pojazdy transportowe podlegające inspekcji współpracują w celu usprawnienia inspekcji zgodnie z ust. 1.

▼M7

Artykuł 5

Tam, gdzie jest to konieczne, przyjmuje się, bez uszczerbku dla krajowych kompetencji, szczegółowe zasady stosowania niniejszego tytułu, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 36, w szczególności w odniesieniu do:

a) identyfikacji oficjalnie wyznaczonych inspektorów, a także statków, samolotów i wszelkich innych środków inspekcji, z których może skorzystać dane Państwo Członkowskie;

b) procedur inspekcji i nadzoru działalności w sektorze rybołówstwa;

c) oznaczania i identyfikacji statków rybackich i ich narzędzi połowowych;

d) poświadczenia danych charakteryzujących statki rybackie, odnoszących się do działalności połowowej.

▼B

TYTUŁ II

Nadzór połowów

Artykuł 6

1. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty łowiący zasobylub grupy zasobów obowiązani są prowadzić dziennik połowowy, zawierający w szczególności informacje na temat ilości złowionych i przechowywanych na pokładzie połowów, ich gatunku, datę i miejsce (prostokąt statystyczny ICES) połowów oraz rodzaj wykorzystanych narzędzi połowowych.

▼M7

2. Od dnia 1 stycznia 2000 r. na obszarach innych niż Morze Śródziemne każda ilość powyżej 50 kg ekwiwalentu żywej wagi jakiegokolwiek gatunku przechowywanego na pokładzie musi zostać zarejestrowana w dzienniku połowowym. ►M11 ►C1 W odniesieniu do czynności połowowych na Morzu Śródziemnym każda przechowywana na statku ilość powyżej 15 kg ekwiwalentu żywej wagi jakiegokolwiek gatunku, który wyszczególniono w wykazie przyjętym zgodnie z ust. 8, musi zostać zarejestrowana w dzienniku połowowym. ◄ ◄

▼M11
▼C1

Jednakże w przypadku gatunków masowo migrujących i drobnych gatunków pelagicznych w dzienniku połowowym musi zostać zarejestrowana każda ilość powyżej 50 kg ekwiwalentu żywej wagi.

▼B

3. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty wpisują do swoich dzienników połowowych wielkość połowu, daty i miejsca połowu i gatunki, określone w ust. 2. Ilości wyrzucane do morza mogą być ewidencjonowane dla celów dokonania oceny.

4. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty są zwolnieni z obowiązków zawartych w ust. 1 i 3, jeśli całkowita długość statku wynosi mniej niż 10 metrów.

5. Rada może podjąć decyzję o innych odstępstwach, niż te wymienione w ust. 4, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.

6. Każde z Państw Członkowskich prowadzi nadzór, na bazie prób losowych, nad działalnością statków rybackich, które są zwolnione z obowiązków określonych w ust. 4 i 5 w celu zapewnienia przestrzegania przez te statki obowiązujących przepisów wspólnotowych.

W tym celu każde z Państw Członkowskich opracuje plan prób losowych i przekaże go Komisji. Wyniki prowadzonego nadzoru będą regularnie przekazywane Komisji.

7. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty rejestrują informacje wymagane w ust. 1 i 3, bądź w formie dającej się odtworzyć za pomocą komputera, bądź na papierze.

▼M7

8. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 36, włączając w to:

— inną podstawę geograficzną niż prostokąt statystyczny ICES, w niektórych szczególnych przypadkach, i

— rejestrację połowów przeprowadzanych za pomocą narzędzi o małych oczkach i przewożonych na pokładzie bez posortowania,

— wykaz, określony w ust. 2.

▼B

Artykuł 7

▼M7

1. Kapitan statku rybackiego Wspólnoty, który zamierza wykorzystać miejsca wyładunku w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie bandery, przestrzega wymagań każdego wyznaczonego programu portowego, ustanowionego przez to Państwo Członkowskie zgodnie z art. 38, lub, jeśli to Państwo Członkowskie nie działa zgodnie z takim programem, musi on zawiadomić właściwe organy w tym Państwie Członkowskim z co najmniej czterogodzinnym wyprzedzeniem o:

— miejscu (miejscach) wyładunku i przewidywanym czasie przybycia na miejsce wyładunku,

— wielkości wyładunku poszczególnych gatunków.

▼B

2. W stosunku do kapitana określonego w ust. 1, który nie dopełni obowiązku dokonania zawiadomienia, mogą zostać zastosowane sankcje nałożone przez właściwe władze.

3. Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 36, może zwolnić niektóre kategorie statków rybackich Wspólnoty z obowiązku określonego w ust. 1 na określony i podlegający przedłużeniu okres, bądź wyznaczyć inny termin zawiadomienia, biorąc między innymi pod uwagę odległość pomiędzy łowiskami, miejscami wyładunku i portami, w których statki, o których mowa, są zarejestrowane lub ewidencjonowane.

Artykuł 8

1. Kapitan każdego ze statków rybackich o całkowitej długości równej lub przekraczającej 10 metrów bądź jego przedstawiciel po każdym rejsie, w ciągu 48 godzin od wyładunku, przedłoży deklarację właściwym władzom Państwa Członkowskiego, w którym miał miejsce wyładunek. Kapitan ponosi odpowiedzialność za wiarygodność danych zawartych w deklaracji zawierającej dane określające co najmniej wyładowaną ilość każdego gatunku, określonych w art. 6 ust. 2 oraz rejonu, w którym je wyłowiono.

2. Na wniosek Komisji Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością, może podjąć decyzję o rozszerzeniu obowiązku określonego w ust. 1 na statki o całkowitej długości mniejszej niż 10 metrów. Na wniosek Komisji Rada może również podjąć decyzje, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów o zwolnieniu z obowiązku określonego w ust. 1 pewnych kategorii statków o całkowitej długości równej lub przekraczającej 10 metrów i wykonujących określoną działalność połowową.

3. Każde Państwo Członkowskie nadzoruje, na bazie prób losowych, działalność połowową statków rybackich zwolnionych z obowiązków wyszczególnionych w ust. 1, w celu zapewnienia przestrzegania przez te statki obowiązujących przepisów wspólnotowych.

W tym celu każde z Państw Członkowskich opracuje plan prób losowych i przekaże go Komisji. Wyniki prowadzonego nadzoru przekazywane będą regularnie Komisji.

4. Szczegółowe zasady wykonywania przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36.

Artykuł 9

▼M7

1. Z chwilą pierwszego wprowadzenia do obrotu ośrodki aukcyjne lub inne instytucje bądź osoby upoważnione przez Państwa Członkowskie, które są odpowiedzialne za pierwsze wprowadzenie do obrotu produktów rybołówstwa wyładowanych w Państwie Członkowskim, przedkładają kartę sprzedaży właściwym organom Państwa Członkowskiego, na którego terytorium nastąpiło pierwsze wprowadzenie do obrotu. Przedłożenie kart sprzedaży obejmujących wykaz wszystkich danych wymaganych zgodnie z niniejszym artykułem jest obowiązkiem ośrodków aukcyjnych lub innych instytucji bądź osób upoważnionych przez Państwa Członkowskie.

2. Jeśli pierwsze wprowadzenie do obrotu produktów rybołówstwa wyładowanych w Państwie Członkowskim dokonywane jest w sposób odmienny od sposobu określonego w ust. 1, wyładowane produkty nie zostają odebrane do czasu, gdy jeden z poniższych dokumentów zostanie przedłożony właściwym organom lub innym upoważnionym do tego instytucjom Państw Członkowskich:

— karta sprzedaży, w przypadku gdy produkty zostały sprzedane lub są oferowane do sprzedaży w miejscu swojego wyładunku,

▼M7

— kopia jednego z dokumentów, przewidzianych w art. 13, w przypadku gdy produkty są oferowane do sprzedaży w miejscu innym niż miejsce wyładunku; karta sprzedaży musi zostać dołączona do tych kopii w momencie rzeczywistej sprzedaży,

— deklaracja przejęcia w przypadku gdy produkty nie są oferowane do sprzedaży albo gdy są przeznaczone do sprzedaży w późniejszym terminie.

Przedłożenie karty sprzedaży obejmującej wykaz wszystkich danych wymaganych zgodnie z niniejszym artykułem jest obowiązkiem kupującego.

Przedłożenie deklaracji przejęcia obejmującej wykaz wszystkich danych wymaganych zgodnie z niniejszym artykułem jest obowiązkiem posiadacza tej deklaracji.

▼B

3. Karty sprzedaży określone w ust. 1 i 2 zawierają co najmniej następujące informacje:

▼M7

— odpowiednią nazwękażdego gatunku oraz geograficzny obszar jego pochodzenia,

▼B

— w odniesieniu do wszystkich gatunków, gdzie to stosowne, jednostkową wielkość lub wagę, kategorię, postać, w jakiej wprowadzane są na rynek oraz świeżość,

▼M7

— tam gdzie stosowne, odpowiednią minimalną wielkość ryby,

▼B

— cenę i ilość przy pierwszej sprzedaży, w odniesieniu do każdego gatunku, gdzie to stosowne – na podstawie jednostkowej wielkości lub wagi, kategorii, postaci, w jakiej wprowadzane są na rynek oraz świeżości,

— gdzie to stosowne, miejsce przeznaczenia produktów wycofanych z rynku (produkty uboczne, spożycie przez ludzi, przechowywanie),

— nazwiska/nazwy sprzedającego i kupującego,

— data i miejsce sprzedaży,

▼M7

— tam gdzie możliwe, numer referencyjny umowy sprzedaży.

4. Karty sprzedaży należy przedłożyć właściwym organom odpowiedzialnym za monitorowanie pierwszego wprowadzenia do obrotu ryb w taki sposób, aby zawierały one następujące dane:

— zewnętrzne znaki identyfikacyjne oraz nazwę statku rybackiego, z którego nastąpił wyładunek produktów, o których mowa,

— nazwisko właściciela lub kapitana statku;

— port i datę wyładunku,

— tam gdzie stosowne, odniesienie do jednego z dokumentów, przewidzianych w art. 13 ust. 1 i art. 13 ust. 4 lit. b).

4a. W przypadku gdy karta sprzedaży nie odpowiada fakturze lub dokumentowi, który ją zastępuje, jak określono w art. 22 ust. 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG ([1]), Państwo Członkowskie przyjmuje niezbędne przepisy w celu zapewnienia, że informacje o cenie bez

([1]) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1).

▼M7

podatku za towary dostarczone kupującemu są identyczne z tymi podanymi w fakturze.

4b. Deklaracje przejęcia, jak określono w ust. 2, sporządzone przez właścicieli wyładowanych produktów rybołówstwa lub ich przedstawicieli, zawierają co najmniej następujące informacje:

— odpowiednią nazwę każdego gatunku oraz geograficzny obszar jego pochodzenia,

— wagę każdego gatunku, w podziale według rodzaju formy produktu,

— tam gdzie stosowne, odpowiednią minimalną wielkość ryby,

— identyfikację statku rybackiego, który wyładował produkty,

— nazwisko kapitana statku,

— port i datę wyładunku,

— miejsca, w których produkty są przechowywane,

— tam gdzie stosowne, odniesienie do jednego z dokumentów, przewidzianych w art. 13 ust. 1 i art. 13 ust. 4 lit. b).

4c. W przypadku gdy wyładowane produkty rybołówstwa są przeznaczone do sprzedaży w późniejszym terminie oraz w przypadku gdy takie produkty mają być wprowadzone do obrotu po cenie przewidzianej w umowie lub po cenie stałej ustalonej na czas określony, Państwa Członkowskie prowadzą właściwe działania weryfikujące, mające na celu sprawdzeniedokładności informacji zawartych w deklaracji przejęcia i w karcie sprzedaży, określonychw ust. 2.

5. Karty sprzedaży, deklaracje przejęcia i kopie dokumentów przewozowych przedkłada się w ciągu 48 godzin od pierwszego wprowadzenia do obrotu lub wyładunku, właściwym organom lub innym instytucjom upoważnionym przez Państwo Członkowskie, zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego, na którego terytorium czynności były przeprowadzane. Na wniosek Państwa Członkowskiego Komisja może w szczególnych sytuacjach udzielić zwolnień, zgodnie z procedurą określoną w art. 36, na przekroczenie tego terminu.

W przypadku gdy produkty są transportowane do Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie wyładunku przewoźnik przekazuje w ciągu 48 godzin następujących po wyładunku kopię dokumentów przewozowych właściwym organom Państwa Członkowskiego, na którego terytorium według deklaracji odbędzie się pierwsze wprowadzenie do obrotu. Państwo Członkowskie, w którym nastąpiło pierwsze wprowadzenie do obrotu, może zwrócić się w tym względzie o dalsze informacje do Państwa Członkowskiego wyładunku.

▼B

6. Właściwe władze przechowują kopie każdej karty sprzedaży przez okres jednego roku, począwszy od roku następującego po roku, w którym zarejestrowano informacje złożone właściwym władzom.

▼M7

W przypadku gdy pierwsze wprowadzenie do obrotu produktów rybołówstwa nie ma miejsca w Państwie Członkowskim, w którym produkty zostały wyładowane, Państwo Członkowskie odpowiedzialne za monitorowanie pierwszego wprowadzenia do obrotu zapewnia, aby kopia karty sprzedaży została przedłożona możliwie jak najszybciej organom odpowiedzialnym za monitorowanie wyładunku danych produktów.

▼B

7. Komisja, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36, może zwolnić z obowiązku przedłożenia właściwym władzom lub innym upoważnionym instytucjom Państw Członkowskich, kartę sprzedaży dotyczącej produktów rybołówstwa, których wyładunek nastąpił z określonych kategorii statków rybackich Wspólnoty, o całkowitej długości mniejszej niż 10 metrów ►M7 lub dla ilości wyładowanych produktów rybołów-

▼B

stwa, gdzie poszczególne gatunki nie przekraczają 50 kg ekwiwalentu żywej wagi ◄.

Takie zwolnienia mogą mieć miejsce wyłącznie w przypadkach, kiedy określone Państwo Członkowskie wprowadziło zadowalający system nadzoru.

8. Kupujący nabywający produkty, które nie są później wprowadzone na rynek, ale wykorzystane wyłącznie do celów prywatnej konsumpcji, zwolniony jest z wymogów określonych w ust. 2.

9. Szczegółowe zasady wykonywania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 36.

▼M7

———————

Artykuł 11

1. Państwo Członkowskie może zezwolić na przeładunki i czynności połowowe obejmujące wspólne działania dwóch lub więcej statków, mające miejsce na wodach morskich będących pod władzą lub jurysdykcją Państwa Członkowskiego, jak również na przeładunek mający miejsce w portach Państwa Członkowskiego. Kapitanowie danych statków przestrzegają procedur ustanowionych zgodnie z ust. 2, w szczególności w odniesieniu do:

— definicji miejsc, na które udzielono zezwolenia,

— procedur inspekcji i nadzoru,

— zasad i warunków rejestrowania oraz powiadamiania o czynnościach przeładunkowych i o przeładowanych ilościach produktów.

Niniejszy przepis nie ma zastosowania do czynności ciągnięcia tuki przez dwa statki Wspólnoty.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się przy uwzględnieniu uwag zainteresowanych Państw Członkowskich, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 36.

▼B

Artykuł 12

Jeśli przeładunek lub wyładunek ma mieć miejsce w terminie późniejszym niż 15 dni od dnia połowu, informacje wymagane stosownie do art. 8 i 11 zostaną przekazane właściwym władzom Państwa Członkowskiego, pod którego banderą statek pływa bądź w którym jest zarejestrowany nie później niż w terminie 15 dni po dniu połowu.

Artykuł 13

▼M7

1. Wszystkim produktom rybołówstwa wyładowanym lub przywiezionym do Wspólnoty w formie nieprzetworzonej lub po przetworzeniu na pokładzie, co do których nie zostały przedłożone, zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2, ani karta sprzedaży, ani deklaracja przejęcia, jak również produktom przetransportowanym do miejsca innego niż miejsce wyładunku lub przywozu, powinien towarzyszyć do czasu pierwszego wprowadzenia do obrotu dokument wystawiony przez przewoźnika. Przedłożenie tego dokumentu przewozowego zawierającego wszelkie dane wymagane zgodnie z niniejszym artykułem jest obowiązkiem przewoźnika.

2. Dokument powyższy:

a) określa w odniesieniu do przesyłki nazwę statku, z którego przesyłka ta pochodzi, i jego zewnętrzne oznaczenie. W przypadku przywozu

▼M7

inną drogą niż statkiem dokument ten wskazuje miejsce, do którego przesyłka została przywieziona;

b) podaje miejsce przeznaczenia przesyłki (przesyłek) oraz oznaczenie pojazdu transportowego;

c) określa ilość ryb (w kilogramach – waga po przetworzeniu) w odniesieniu do każdego przewożonego gatunku, nazwisko/nazwę odbiorcy, miejsce i datę załadunku, jak również odpowiednią nazwę każdego gatunku, jego geograficzny obszar pochodzenia oraz, tam gdzie stosowne, odpowiednią minimalną wielkość ryby.

▼B

3. Każdy przewoźnik zobowiązany jest zapewnić, aby dokument określony w ust. 1, zawierał co najmniej informacje wymagane stosownie do ust. 2.

4. Przewoźnik podlega zwolnieniu z obowiązku określonego w ust. 1 pod warunkiem spełnienia jednego z poniższych warunków:

a) dokument określony w ust. 1 zastąpiony zostanie kopią jednej z deklaracji, określonej w art. 8 lub 10, odnoszących się do ilości przewożonego towaru;

b) dokument określony w ust. 1 zastąpiony zostanie kopią dokumentu T2M określającego pochodzenie przewożonego towaru.

5. Właściwe władze Państw Członkowskich mogą zwolnić z obowiązku określonego w ust. 1, jeśli ryby przewożone są na terenie portu lub w odległości nie większej niż 20 kilometrów od miejsca wyładunku.

▼M7

5a. W przypadku gdy produkty rybołówstwa, które zostały zadeklarowane jako sprzedane zgodnie z art. 9, są transportowane do miejsca innego niż miejsce wyładunku lub przywozu, przewoźnik w każdej chwili musi być w stanie udowodnić na podstawie odpowiedniego dokumentu, że transakcja sprzedaży rzeczywiście miała miejsce.

6. Każde Państwo Członkowskie na swoim terytorium przeprowadza kontrolę, w drodze pobierania próbek, w celu weryfikacji przestrzegania zobowiązań ustanowionych w niniejszym artykule. Intensywność takich kontroli może uwzględniać intensywność kontroli w poprzednich etapach.

▼B

7. Państwa Członkowskie uzgodnią czynności kontrolne w celu zapewnienia, że inspekcja jest jak najbardziej skuteczna i ekonomiczna. Aby osiągnąć powyższy cel, Państwa Członkowskie sprawują w szczególności nadzór nad przepływem towarów, o których uzyskały informację, że mogą być przedmiotem działań sprzecznych z regulacjami Wspólnoty.

▼M7

7a. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 36.

▼B

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby wszelkie wyładunki w Państwie Członkowskim, wymienione w art. 8, 9 i 10 były rejestrowane. W tym celu Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby wprowadzenie na rynek po raz pierwszy nastąpiło przez sprzedaż w centrum aukcyjnym.

2. Jeśli wyładunki połowów nie zostaną wprowadzone na rynek po raz pierwszy w drodze sprzedaży w centrum aukcyjnym, tak jak to jest przewidziane w art. 9 ust. 2, Państwa Członkowskie zapewnią, aby informacje dotyczące wielkości połowów zostały przekazane centrom

▼B

aukcyjnym lub innym instytucjom upoważnionym przez Państwa Członkowskie.

3. Informacje dotyczące wyładunków dokonywanych z pewnych kategorii statków, podlegające wyłączeniom wymienionym w art. 7 i 8 lub dotyczące wyładunków w portach, które nie posiadają wystarczająco rozwiniętej struktury administracyjnej, umożliwiającej ewidencję wyładunków, mogą, na wniosek Państwa Członkowskiego skierowanego do Komisji, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zostać zwolnione z wymogu dotyczącego przekazania informacji. Zwolnienie takie może mieć miejsce, jeśli rejestracja wymaganych danych wywołałaby niewspółmierne trudności dla władz krajowych w związku z całością wyładunku i jeśli określone gatunki podlegające wyładunkowi są sprzedawane lokalnie. Wykaz portów i statków objętych takim zwolnieniem zostanie opracowany przez każde Państwo Członkowskie i przekazany Komisji.

4. Państwo Członkowskie czerpiące korzyści z wyłączeń wymienionych w ust. 3 ustali plan prób losowych w celu oceny wielkości odpowiednich wyładunków w portach podlegających wyłączeniom. Plan ten musi zostać zatwierdzony przez Komisję, zanim zostanie zastosowane którekolwiek z wyłączeń. Państwo Członkowskie przekazuje regularnie wyniki przeprowadzonych ocen.

Artykuł 15

1. Przed dniem 15 każdego miesiąca każde z Państw Członkowskich informuje Komisję za pomocą przekazu komputerowego o ilościach każdego zasobu lub grupy zasobów objętych ogólnym ODP lub kwotą połowową, których wyładunek nastąpił w poprzednim miesiącu i przekazuje Komisji wszelkie informacje otrzymane stosownie do art. 11 i 12.

Informacje przekazywane Komisji zawierają dane dotyczące miejsca połowów ustalonego w art. 6 i 8 oraz przynależności państwowej statków rybackich.

Każde Państwo Członkowskie informuje Komisję o prognozach dotyczących spożycia kwoty połowowej wraz z przewidywaną datą wyczerpania kwoty w odniesieniu do gatunków, dla których przewiduje się, że połowy dokonywane ze statków rybackich pływających pod banderą takiego Państwa Członkowskiego lub zarejestrowanego w tym państwie przekroczyły 70 % kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału będącego do dyspozycji tego Państwa Członkowskiego.

Państwa Członkowskie, w których połowy zasobów lub grup zasobów objętych ODP lub kwotami połowowymi mogą osiągnąć poziomy ODP lub kwot połowowych, przekażą Komisji, na jej życzenie, bardziej szczegółowe dane bądź też zwiększą częstotliwość przekazywania tych informacji w stosunku do wymogów przewidzianych w niniejszym ustępie.

2. Dla potrzeb Państw Członkowskich Komisja przechowuje w formie zapisu komputerowego informacje przekazywane stosownie do niniejszego artykułu.

3. Jeśli Komisja ustali, że Państwo Członkowskie nie dotrzymało wyznaczonego terminu przekazania danych dotyczących miesięcznych połowów przewidzianych w ust. 1, może ona wyznaczyć termin, z którego upływem dla zasobu lub grupy zasobów połowy objęte kwotą połowową lub inną formą ograniczenia ilościowego, przejęte przez statki rybackie pływające pod banderą tego Państwa Członkowskiego lub zarejestrowane w tym Państwie Członkowskim, uznane będą za takie, które wyczerpały 70 % kwoty, przydzielonej części lub udziału będącego do dyspozycji tego Państwa Członkowskiego i może ustalić przewidywaną datę, z której upływem kwota połowowa, przydzielona część lub dostępny udział będą uznane za wyczerpane.

▼B

4. Przed upływem pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego każde z Państw Członkowskich powiadomi Komisję za pomocą przekazu komputerowego o ilości zasobów, których wyładunek miał miejsce w poprzednim kwartale, różniącej się od ilości wymienionej w ust. 1.

Artykuł 16

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 15 Państwa Członkowskie dostarczą, na wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego, dane dotyczące wyładunków, ofert sprzedaży lub przeładunku produktów rybołówstwa dokonywanych w portach tych Państw Członkowskich lub na wodach podlegających ich jurysdykcji przez statki rybackie pływające pod banderą tego Państwa Członkowskiego lub zarejestrowane w tym Państwie Członkowskim, dotyczących zasobu lub grupy zasobów objętych kwotą połowową przyznaną temu Państwu Członkowskiemu.

Informacje te zawierają nazwę i zewnętrzne znaki identyfikacyjne statku, o którym mowa, ilości ryb w odniesieniu do zasobu lub grup zasobów poddanych wyładunkowi, oferowanych po raz pierwszy na sprzedaż lub poddanych przeładunkowi, jak również datę i miejsce wyładunku, oferty sprzedaży czy przeładunku. Powyższe informacje przekazuje się w terminie czterech dni roboczych następujących po dacie wniosku zainteresowanego Państwa Członkowskiego lub w dalszym terminie uzgodnionym przez to Państwo Członkowskie lub przez Państwo Członkowskie, w którym ma miejsce wyładunek.

2. W tym samym czasie, w którym następuje przekazanie tych informacji Państwu Członkowskiemu, na którego terenie statek jest zarejestrowany, Państwo Członkowskie, w którym nastąpił wyładunek, oferta pierwszej sprzedaży lub przeładunek, przekaże na wniosek te informacje Komisji.

Artykuł 17

1. Państwa Członkowskie podejmują konieczne działania w celu zapewnienia nadzoru połowów gatunków dokonywanych przez ich statki, prowadzące działalność na wodach podlegających jurysdykcji bądź suwerenności państw trzecich i na pełnym morzu, oraz zapewnienia weryfikacji oraz ewidencjonowania przeładunków i wyładunków takich połowów.

2. Działania kontrolne i weryfikacyjne mają na celu zapewnienie przestrzegania przez właścicieli i/lub kapitanów statków następujących wymogów:

— prowadzenia przez kapitana na pokładzie statku rybackiego dziennika połowowego, w którym kapitan ewidencjonuje swoje połowy,

— przedłożenia deklaracji wyładunkowej władzom Państw Członkowskich, w których ma miejsce wyładunek, podczas wyładunków dokonywanych w portach Wspólnoty,

— informowania Państwa Członkowskiego bandery o szczegółach każdego przeładunku ryb na statki rybackie państw trzecich, a także o wyładunkach dokonywanych bezpośrednio w państwach trzecich,

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się z zastrzeżeniem postanowień zawartych w porozumieniach dotyczących rybołówstwa zawartych między Wspólnotą a państwami trzecimi oraz międzynarodowych konwencji, których stroną jest Wspólnota.

Artykuł 18

1. Przed końcem pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego każde z Państw Członkowskich powiadomi Komisję, za pomocą

▼B

przekazu komputerowego, o wielkości połowów dokonanych na wodach połowowych określonych w art. 17, których wyładunek nastąpił w poprzednim kwartale, a także o wszelkich informacjach uzyskanych stosownie do art. 17 ust. 2.

2. W odniesieniu do połowów dokonanych na wodach państw trzecich informacje przekazane zgodnie z ust. 1 dzieli się na dane dotyczące kraju trzeciego i zasoby poprzez odniesienie do najmniejszej strefy statystycznej określonej dla łowiska.

Informacje dotyczące połowów dokonanych na pełnym morzu zostaną przekazane poprzez odniesienie do najmniejszej strefy statystycznej określonej przez międzynarodowe konwencje obowiązujące w odniesieniu do miejsc połowowych oraz poprzez odniesienie do gatunku lub grupy gatunków dla wszelkich zasobów w ramach danego rodzaju rybołówstwa.

3. Przed dniem 1 października każdego roku Komisja udostępni Państwom Członkowskim informacje uzyskane stosownie do niniejszego artykułu.

▼M7

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 36.

▼B

Artykuł 19

1. W celu zapewnienia przestrzegania zobowiązań ustalonych w art. 3, 6, 8, 9, 10, 14 i 17 każde Państwo Członkowskie opracuje system zatwierdzania oparty w szczególności na badaniach potwierdzających oraz weryfikacji danych wynikających z tych zobowiązań.

2. W celu ułatwienia weryfikacji określonych powyżej każde Państwo Członkowskie opracuje komputerową bazę danych, do której wprowadzane będą dane określone w ust. 1.

Państwa Członkowskie mogą opracować zdecentralizowane bazy danych, pod warunkiem żeniniejsze procedury oraz procedury dotyczące zbierania i rejestrowania danych będą ujednolicone w celu zapewnienia zgodności pomiędzy nimi na całym terytorium Państwa Członkowskiego.

▼M7

3. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, że informacje określone w ust. 1 zostaną możliwie jak najszybciej wprowadzone do bazy danych.

Informacje o uregulowanych zasobach w rozumieniu art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92 ([1]), zgodnie z zapisem w dzienniku połowowym, deklarację wyładunkową, kartę sprzedaży i świadectwo przejęcia wprowadzane są do bazy danych, określonej w ust. 2, w ciągu 15 dni roboczych od daty otrzymania informacji przez właściwe organy. Jeżeli ponad 85 % kwoty połowowej zostało złowione, okres ten nie przekracza pięciu dni roboczych.

———————

5. Państwa Członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu ułatwienia zbierania, zatwierdzania i odsyłania danych. Komisja ma, na podstawie szczególnego wniosku, zdalny dostęp do powielonych plików komputerowych zawierających odpowiednie informacje.

▼B

6. Szczegółowe zasady wdrażania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36.

———————

([1]) Dz.U. L 389 z 31.12.1992, str. 1.

▼M2

TYTUŁ IIA

Kontrola nakładu połowowego

Artykuł 19a

▼M9

1. Do celów niniejszego tytułu pojęcie „odnośne obszary połowowe” oznacza strefy ICES lub CECAF, do których stosuje się system ograniczenia nakładu połowowego zgodnie z rozporządzeniami Wspólnoty.

▼M6

1a. Artykuł 19e, 19f, 19g, 19h i 19i mają zastosowanie do wspólnotowych statków upoważnionych przez Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 779/97 z dnia 24 kwietnia 1997 r. wprowadzającego uzgodnienia w zakresie zarządzania nakładem połowowym na Morzu Bałtyckim [1], do prowadzenia działalności w zakresie rybołówstwa na obszarach połowowych wymienionych w Załączniku do tego rozporządzenia.

▼M9

2. Zakazuje się statkom rybackim Wspólnoty prowadzenia działalności połowowej na odnośnych obszarach połowowych, jeśli statek nie został należycie upoważniony w tym celu przez Państwo Członkowskie bandery.

▼M2

3. Nie naruszając przepisów ust. 1, art. 19b i art. 19c stosuje się jedynie do wspólnotowych statków rybackich uprawnionych do prowadzenia działalności połowowej ukierunkowanej na gatunki przydenne.

Artykuł 19b

1. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich przekazują następujące informacje w formie „raportu połowowego”:

— nazwę, znak identyfikacji zewnętrznej, radiowy sygnał wywoławczy i nazwisko kapitana statku,

— pozycję geograficzną statku, którego dotyczy komunikat,

— datę i godzinę:

  — każdego wejścia na teren i opuszczenia terenu części zlokalizowanej w danym obszarze,

  — każdego wejścia w obszar,

  — każdego opuszczenia obszaru,

▼M5

— połów zatrzymany na pokładzie w podziale według gatunków w kilogramach żywej wagi.

▼M2

2. Bez względu na ust. 1 statki prowadzące połowy międzystrefowe, które przekraczają linię dzielącą obszar więcej niż raz w ciągu 24 godzin, pod warunkiem że pozostają w ograniczonej strefie pięciu mil po każdej stronie linii między obszarami, przekazują informacje o ich pierwszym wejściu na teren i ostatnim opuszczeniu w ciągu 24 godzin.

3. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że kapitanowie statków rybackich pływających pod ich banderą lub ich przedstawiciele wypełniają obowiązek składania raportów.

▼M5

4. Szczegółowe zasady wykonania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 36.

---

[1] Dz.U. L 113 z 30.4.1997, str. 1.

▼M2

Artykuł 19c

1. Kapitanowie statków rybackich lub ich przedstawiciele przekazują za pomocą teleksu, ►M5 przez VMS, ◄ faksu, wiadomości telefonicznej należycie zarejestrowanej przez otrzymującego lub drogą radiową poprzez radiostację zatwierdzoną zgodnie z regułami wspólnotowymi dla otrzymywania takich raportów lub wszelką inną metodą uznaną, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 36, równocześnie do właściwych organów, informacje, określone w art. 19b dotyczące:

— Państwa Członkowskiego bandery, oraz

— Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich odpowiedzialnych za monitorowanieobszaru, na którym statek zamierza prowadzić lub prowadził swoją działalność połowową na wodach będących pod władzą lub jurysdykcją tego Państwa Członkowskiego lub tych Państw Członkowskich.

Takie informacje są przekazywane niezwłocznie przed każdym wejściem na terytorium lub jego opuszczeniem. Jeśli z powodu działania siły wyższej nie ma możliwości przekazania wiadomości przez statek, może ona zostać nadana w jego imieniu przez inny statek.

2. Nie naruszając ust. 1, jeśli kapitanowie wspólnotowego statku rybackiego:

— prowadzą połowy międzystrefowe, zdefiniowane w art. 19b, kapitanowie lub ich przedstawiciele sporządzają raport połowowy dla pierwszego wejścia na teren i ostatniego opuszczenia dla każdego okresu 24 godzin,

— prowadzą działalność połowową na wodach będących pod władzą lub jurysdykcją Państwa Członkowskiego, pod którego banderą pływają lub Państwa Członkowskiego, w którym statki są zarejestrowane, kapitanowie lub ich przedstawiciele przekazują wymagane w art. 19b informacje do właściwych organów Państwa Członkowskiego bandery zgodnie z uzgodnieniami przyjętymi przez to Państwo. Takie uzgodnienia nie są w żadnym wypadku mniej skuteczne w zakresie monitorowania nakładu połowowego niż środki przewidziane w ust. 1. Państwo Członkowskie bandery informuje Komisję w odpowiednim czasie o przewidywanych uzgodnieniach,

— spędzają mniej niż 72 godziny na morzu, ale w tym czasie podejmują działalność połowową na wodach będących pod władzą lub jurysdykcją innego Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, kapitanowie lub ich przedstawiciele przekazują przed wypłynięciem statków, informacje wymagane na mocy art. 19b właściwym organom danego Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, a także Państwa Członkowskiego bandery, z zastosowaniem metod określonych w ust. 1. Wspomniane powyżej właściwe organy rejestrują tę informację w formie komputerowej. W przypadku wystąpienia zmian w dostarczanych informacjach, kapitan lub jego przedstawiciel niezwłocznie powiadamiają o nich wspomniane powyżej właściwe organy.

3. Systemy automatyczne działające w czasie rzeczywistym uznane na mocy prawodawstwa wspólnotowego stanowią jednakże uznaną metodę komunikacji do celów ust. 1.

▼M5

Artykuł 19d

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby raporty połowowe otrzymywane zgodnie z art. 19b i 19c były rejestrowane w formie pozwalającej na ich komputerowe odczytanie.

▼**M2**

Artykuł 19e

1. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich rejestrują i odnotowują w swoich dziennikach połowowych czas spędzony w danym obszarze zgodnie z poniższym:

w odniesieniu do ciągnionych narzędzi połowowych:

— datę i godzinę wejścia statku w obszar lub opuszczenia portu zlokalizowanego w tym obszarze,

— datę i godzinę opuszczenia tego obszaru lub wejścia do portu zlokalizowanego w tym obszarze;

w odniesieniu do umocowanych na stałe narzędzi połowowych:

— datę i godzinę wejścia statku stosującego umocowane na stałe narzędzia połowowe w obszar lub opuszczenia portu zlokalizowanego w tym obszarze,

— datę i godzinę umieszczenia lub ponownego umieszczenia umocowanych na stałe narzędzi połowowych na danym obszarze,

— datę i godzinę zakończenia działań połowowych prowadzonych przy użyciu umocowanych na stałe narzędzi połowowych,

— datę i godzinę opuszczenia przez statek tego obszaru lub wejścia do portu zlokalizowanego w tym obszarze.

2. Bez względu na ust. 1 kapitanowie wspólnotowych statków rybackich prowadzący połowy międzystrefowe zdefiniowane w art. 19b odnotowują datę i godzinę ich pierwszego wejścia na terytorium i ostatniego opuszczenia terytorium.

3. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich prowadzący działalność połowową ukierunkowaną na połów gatunków przydennych rejestrują w swoich dziennikach połowowych informacje wymagane na mocy art. 19b.

4. W odniesieniu do statków zwolnionych z obowiązku prowadzenia dzienników połowowych Państwo Członkowskie bandery przeprowadza kontrole poprzez pobranie próbek w celu oszacowania ogólnego nakładu zrealizowanego w czasie połowu.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 36.

Artykuł 19f

1. Państwo Członkowskie bandery wypełnia rejestr(-y) opracowany(-e) zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 109/94 z dnia 19 stycznia 1994 r. odnośnie do rejestru statków rybackich Wspólnoty [1] w celu włączenia do niego/do nich danych zawartych w wykazie statków nazwanych jak określono w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 685/95 ►**M6** i art. 2 rozporządzenia (WE) nr 779/97 ◄.

2. Państwo Członkowskie bandery przekazuje dane określone w ust. 1 w formie komputerowej, najlepiej poprzez pocztę elektroniczną, zgodnie z procedurą przewidzianą w rozporządzeniu (WE) nr 109/94.

3. Zgodnie z procedurą przewidzianą w rozporządzeniu (WE) nr 109/94 Komisja zapewnia, że Państwa Członkowskie odpowiedzialne za kontrolę mają dostęp do danych dotyczących identyfikacji statków korzystających z dostępu do ich wód.

[1] Dz.U. L 19 z 22.1.1994, str. 5.

▼M9

Artykuł 19g

Każde Państwo Członkowskie rejestruje nakłady połowowe wykorzystane przez statki pływające pod jego banderą na każdym odnośnym obszarze połowowym na podstawie dostępnych informacji zawartych w dziennikach pokładowych statków i informacji zebranych zgodnie z art. 19e ust. 4.

Artykuł 19h

Każde Państwo Członkowskie dokonuje całościowej oceny nakładów połowowych wykorzystanych przez statki pływające pod jego banderą, których całkowita długość jest równa lub przekracza 15 metrów, na każdym odnośnym obszarze połowowym oraz przez statki, których całkowita długość jest równa lub przekracza 10 metrów, na obszarze określonym w art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie zarządzania nakładem połowowym odnoszącego się do niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty ([1]).

▼M2

Artykuł 19i

Każde Państwo Członkowskie powiadamia Komisję przy użyciu skomputeryzowanych środków, zgodnie z procedurą ustanowioną w rozporządzeniu (WE) nr 109/94, o zbiorczych danych w zakresie zrealizowanego nakładu połowowego:

▼M9

— w poprzednim miesiącu dla każdego odnośnego obszaru połowowego, w odniesieniu do gatunków przydennych, przed piętnastym dniem każdego miesiąca,

▼M6

— w poprzednim kwartale dla każdego obszaru połowowego, określonego w art. 19a ust. 1a, w odniesieniu do gatunkówprzydennych, łososia, troci i ryb słodkowodnych, przed końcem pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego, jak też przed dniem 15 lutego każdego roku kalendarzowego, nakład połowowy rozmieszczony miesięcznie w ciągu poprzedniego roku,

▼M2

— w poprzednim kwartale dla każdego obszaru połowowego określonego w art. 19a w odniesieniu do gatunków pelagicznych, przed końcem pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego.

▼M9

Artykuł 19j

Każde Państwo Członkowskie bezzwłocznie powiadamia pozostałe Państwa Członkowskie o szczegółach identyfikacyjnych statków pływających pod jego banderą, którym zawieszono lub wycofano upoważnienie do prowadzenia działalności połowowej w jednym lub więcej rodzaju rybołówstwa określonym w art. 3 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1954/2003.

▼M5

Artykuł 19 ►M9 *k* ◄

W celu zapewnienia przestrzegania zobowiązań ustalonych w art. 19b, 19c i 19e, każde Państwo Członkowskie powtórnie bada i weryfikuje dane wynikające z tych zobowiązań.

([1]) Dz.U. L 289 z 7.11.2003, str. 1.

▼B

TYTUŁ III

Nadzór nad wykorzystaniem narzędzi połowowych

Artykuł 20

1. Wszelkie połowy zatrzymane na pokładzie jakiegokolwiek statku rybackiego Wspólnoty będą zgodne ze składem gatunkowym ustalonym w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3094/86 z dnia 7 października 1986 r. ustanawiającym środki techniczne ochrony zasobów połowowych ([1]) w odniesieniu do sieci przewożonych na pokładzie tego statku.

Sieci na pokładzie statków, które nie są wykorzystywane, muszą być tak składowane, aby nie mogły być łatwo użyte, zgodnie z poniższymi warunkami:

a) sieci, ciężary i podobne narzędzia odłączone są od desek trałowych oraz drutów i lin holowniczych i podciągowych;

b) sieci, które są umieszczone na pokładzie lub nad pokładem, są bezpiecznie przymocowane do określonej części nadbudówki.

2. Jeśli połowy zatrzymane na pokładzie jakiegokolwiek statku rybackiego Wspólnoty zostały dokonane za pomocą sieci o różnej minimalnej wielkości oczek podczas tego samego rejsu, skład gatunkowy ustala się dla każdej części połowu dokonanego w odmiennych warunkach.

W tym celu wszelkie zmiany wcześniej stosowanej wielkości oczek sieci, a także składu połowu na pokładzie wpisuje się do dziennika połowowego oraz deklaracji wyładunkowej z chwilą dokonania tych zmian. W szczególnych przypadkach szczegółowe zasady dotyczące stosowanego na pokładzie planu składowania, w zależności od gatunków, w odniesieniu do przetworzonych produktów, zawierające informacje dotyczące miejsca w ładowni, w którym składowane są te produkty, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36.

3. Niezależnie od przepisów ust. 1 i 2 Rada może na podstawie sprawozdania opracowanego przez Komisję podjąć decyzję kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji o tym, że:

a) żaden statek rybacki dokonujący określonych połowów nie może przewozić w czasie tego samego rejsu sieci o różnej minimalnej wielkości oczek;

b) stosowane będą szczególne zasady w odniesieniu do wykorzystania sieci o różnej minimalnej wielkości oczek przy prowadzeniu szczególnych połowów.

▼M2

Artykuł 20a

▼M9

1. W przypadku gdy statki rybackie, do których stosuje się tytuł IIA prowadzą działalność połowową na odnośnych obszarach połowowych, mogą przewozić i wykorzystywać tylko odpowiednie narzędzia połowowe.

2. Jednakże statki rybackie, które również prowadzą połowy na obszarach innych niż obszary określone w ust. 1, podczas tej samej wyprawy mogą przewozić narzędzia odpowiadające ich działaniom na odnośnych obszarach, pod warunkiem że trzymane na pokładzie narzędzia i niezatwierdzone do stosowania na obszarach połowowych określonych w ust. 1, są przechowywane w ten sposób, aby nie mogły być użyte w każdej chwili zgodnie z art. 20 ust. 1 akapit drugi.

([1]) Dz.U. L 288 z 11.10.1986, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3034/92 (Dz.U. L 307 z 23.10.1992, str. 1).

▼M2

3. Przepisy odnoszące się do identyfikacji umocowanych na stałe narzędzi połowowych przyjmuje się najpóźniej do dnia 31 grudnia 1996 r., zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 36.

▼B

TYTUŁ IV

Regulowanie i zawieszanie działalności połowowej

Artykuł 21

1. Wszelkie połowy zasobu lub grupy zasobów objęte kwotą połowową dokonywane przez statki rybackie Wspólnoty zalicza się na rachunek kwoty połowowej wyznaczonej dla Państwa Członkowskiego bandery w odniesieniu do zasobu lub grupy zasobów, o których mowa, niezależnie od miejsca wyładunku.

2. Każde Państwo Członkowskie ustali termin, z którego upływem połowy zasobu lub grupy zasobów, objętych kwotą połowową, dokonywane przez statki rybackie pływające pod banderą tego Państwa Członkowskiego lub zarejestrowane w tym Państwie Członkowskim, uznawane będą za takie, które wyczerpały kwotę połowową wyznaczoną dla niego w odniesieniu do zasobu lub grupy zasobów. Z upływem tego terminu zakazuje ono przejściowo połowów takich zasobów lub grup zasobów przez te statki, a także zatrzymywania na pokładzie, przeładunku i wyładunku ryb, których połów nastąpił po upływie terminu i wyznaczy termin, do którego wyładunki i przeładunki lub końcowe deklaracje połowowe są dozwolone. Komisja zostanie niezwłocznie powiadomiona o powyższych działaniach i w dalszej kolejności poinformuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

3. Po otrzymaniu zawiadomienia stosownie do ust. 2 lub z własnej inicjatywy Komisja, na podstawie dostępnych informacji, ustali termin, z którego upływem dla zasobu lub grupy zasobów połowy objęte ODP, kwotą połowową lub innego rodzaju ograniczeniem ilościowym, dokonywane przez statki rybackie pływające pod banderą jakiegokolwiek Państwa Członkowskiego lub zarejestrowane w tym Państwie Członkowskim, uznane będą za takie, które wyczerpały kwotę połowową, przydzieloną część lub udział będący do dyspozycji tego Państwa Członkowskiego, lub, gdzie to stosowne, do dyspozycji Wspólnoty. ►M7 Komisja bezzwłocznie informuje Państwa Członkowskie o tymterminie. ◄

Gdy dokonana zostanie ocena tej sytuacji zgodnie z pierwszym akapitem, Komisja powiadomi zainteresowane Państwa Członkowskie o możliwości wstrzymania połowów w wyniku wyczerpania ODP.

▼M7

Od datyokreślonej w akapicie pierwszym Państwo Członkowskie bandery zabrania tymczasowo połowu tego zasobu lub grupy zasobów przez statki pływające pod jego banderą, jak również przechowywania na pokładzie, przeładunku i wyładunku ryb złowionych po tej dacie oraz podejmuje decyzje w sprawie terminu, do którego zezwala się na przeładunki lub wyładunki, a także w sprawie terminu ostatecznych deklaracji połowowych. Komisję powiadamia się niezwłocznie o podjętych środkach, a następnie informuje ona o tym inne Państwa Członkowskie.

▼B

4. Jeśli Komisja na mocy ust. 3 akapit pierwszy wstrzymała połowy z uwagi na rzekome wyczerpanie ODP, kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału będącego do dyspozycji Wspólnoty i okaże się, iż Państwo Członkowskie w rzeczywistości nie wyczerpało swojej kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału zasobu lub grupy zasobów, stosuje się następujące przepisy.

Jeśli szkoda poniesiona przez Państwo Członkowskie, któremu zabroniono dokonywania połowów, zanim wyczerpana została jego kwota

▼B

połowowa, nie została naprawiona poprzez działania zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92, podjęte zostaną działania w celu naprawy we właściwy sposób spowodowanej szkody, stosownie do procedury ustanowionej w art. 36. Działania te mogą wiązać się z dokonywaniem odpisów od kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału Państwa Członkowskiego, w którym nastąpiło przełowienie, ilości potrącone w ten sposób zostaną przydzielone odpowiednio Państwom Członkowskim, których działalność połowowa została wstrzymana przed wyczerpaniem ich kwot połowowych. Potrącenia i wynikających z nich przydziałów potrąconych ilości dokonuje się po uwzględnieniu, jako kwestii priorytetowej, gatunków i stref, dla których ustalone zostały roczne kwoty połowowe, przydzielone części lub udziały. Powyższe potrącenia i przydzielenie potrąconych ilości mogą być dokonywane w roku, w którym wystąpiła szkoda, lub w roku następnym, lub latach następnych.

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego ustępu, w szczególności ustalania danych ilości, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36.

▼M9

Artykuł 21a

Każde Państwo Członkowskie ustala datę, z którą statki pływające pod jego banderą lub zarejestrowane we Wspólnocie uznaje się za statki, które osiągnęły maksymalny poziom nakładu połowowego na obszarachpołowowych ustanowionych w rozporządzeniu określonym w art. 11 ust. 2 lub 3 rozporządzenia (WE) nr 1954/2003. Od tej daty Państwo Członkowskie tymczasowo zakazuje działalności połowowej wspomnianych statków na tym obszarze. Komisja zostaje niezwłocznie powiadomiona o tym środku, a następnie informuje ona o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

▼M2

Artykuł 21b

Jeśli uzna się, że statki pływające pod banderą danego Państwa Członkowskiego wyczerpały 70 % maksymalnego nakładu połowowego ustalonego w rozporządzeniu (WE) nr 2027/95, dane Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o środkach podjętych zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 685/95.

Artykuł 21c

1. Na podstawie informacji określonych w art. 19i Komisja zapewnia, że maksymalny nakład połowowy ustalony w rozporządzeniu (WE) nr 2027/95 jest przestrzegany.

2. Po powiadomieniu, na mocy art. 21a lub z własnej inicjatywy, Komisja ustala na podstawie dostępnych informacji datę, od której uważa się poziom maksymalnego nakładu połowowego danego Państwa Członkowskiego za osiągnięty. Od tej daty statki pływające pod banderą tego Państwa Członkowskiego nie podejmują działalności połowowej na danych obszarach.

▼B

Artykuł 22

W przypadku gdy właściwe władze Państw Członkowskich ustalą, że działalność statków rybackich Wspólnoty w sposób istotny lub powtarzający się narusza postanowienia niniejszego rozporządzenia, Państwo Członkowskie bandery może poddać statek, o którym mowa, dodatkowym środkom kontrolnym.

Państwo Członkowskie bandery przekaże Komisji oraz innym Państwom Członkowskim informacje dotyczące nazwy i zewnętrznych

▼B

znaków identyfikacyjnych oraz numerów statku, w stosunku do którego zastosowane zostaną określone powyżej dodatkowe środki kontrolne.

Artykuł 23

1. Jeśli Komisja ustali, że Państwo Członkowskie przekroczyło przydzieloną kwotę połowową, przydzielone części lub udział w stadzie lub grupie stad będących do dyspozycji tego Państwa Członkowskiego, Komisja dokona potrąceń od rocznej kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału Państwa Członkowskiego, które dokonało przełowienia. Wielkość tych potrąceń ustalona zostanie zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36.

2. Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, przyjmie zasady dotyczące potrącenia stosownie do celów i strategii zarządzania określonych w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92 i uwzględni, nadając temu charakter priorytetowy, następujące parametry:

— stopień, do jakiego nastąpiło przełowienie,

— wszelkie przypadki przełowienia tego samego stada w poprzednim roku,

— stan biologiczny zasobów, których to dotyczy.

TYTUŁ V

Inspekcja i kontrola niektórych środków w celu ulepszenia i dostosowania struktur w sektorze rybołówstwa, łącznie z akwakulturą

Artykuł 24

Aby zapewnić zgodność z celami i strategią określonymi przez Radę zgodnie z art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92, w szczególności założeniami ilościowymi dotyczącymi zdolności połowowej flot Wspólnoty i dostosowaniem ich działalności, każde Państwo Członkowskie, na własnym terytorium oraz w obrębie wód morskich podlegających jurysdykcji bądź suwerenności tego Państwa Członkowskiego, zorganizuje przeprowadzanie regularnych kontroli działania wszelkich osób, których dotyczy wdrażanie wyżej wymienionych celów.

Artykuł 25

1. Każde Państwo Członkowskie przyjmie przepisy w celu weryfikacji przestrzegania celów określonych w art. 24. W tym celu przeprowadzi kontrole techniczne, w szczególności w następujących dziedzinach:

a) restrukturyzacji, odnowy, modernizacji floty połowowej;

b) przystosowania zdolności połowowej poprzez czasowe lub ostateczne zaprzestanie połowów;

c) ograniczenia działalności niektórych statków rybackich;

d) ograniczenia w zakresie rodzaju i ilości narzędzi połowowych i metod ich stosowania;

e) rozwoju przemysłu akwakultury i obszarów przybrzeżnych.

2. Jeśli Komisja ustali, iż Państwo Członkowskie nie zastosowało się do przepisów ust. 1, może ona, z zastrzeżeniem przepisów art. 169 Traktatu, złożyć wniosek do Rady o przyjęcie odpowiednich ogólnych środków. Rada podejmie decyzję kwalifikowaną większością głosów.

▼B

Artykuł 26

1. Szczegółowe zasady stosowania art. 25 mogą być przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 36, w szczególności w odniesieniu do:

a) weryfikacji mocy silnika statku rybackiego;

b) weryfikacji rejestrowego tonażu statków rybackich;

c) weryfikacji okresu, w którym statek rybacki jest unieruchomiony;

d) weryfikacji specyfikacji narzędzi połowowych i ich ilości na każdy statek rybacki.

2. Państwa Członkowskie bezzwłocznie poinformują Komisję o stosowanych metodach kontroli, wraz z nazwami i adresami instytucji odpowiedzialnych za przeprowadzanie weryfikacji.

Artykuł 27

1. W celu usprawnienia nadzoru, określonego w art. 25, każde Państwo Członkowskie ustali system oceny, który polegać będzie między innymi na weryfikacji, poprzez badania potwierdzające, informacji dotyczących zdolności połowowej oraz działalności floty, zawartych między innymi w:

— dzienniku połowowym, wyszczególnionym w art. 6,

— deklaracji wyładunkowej, wyszczególnionej w art. 8,

— rejestrze statków rybackich Wspólnoty wyszczególnionym w rozporządzeniu Komisji (EWG)nr 163/89 ([1]).

2. W tym celu Państwa Członkowskie stworzą lub uzupełnią istniejące komputerowe bazy danych zawierające istotne informacje dotyczące zdolności połowowej i działalności floty.

3. Środki określone w art. 19 ust. 3, 4 i 5 stosuje się.

4. Szczegółowe zasady wdrażania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36.

TYTUŁ VI

Inspekcja i kontrola niektórych środków dotyczących wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa

Artykuł 28

1. W celu zapewnienia przestrzegania technicznych aspektów zasad dotyczących środków określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3759/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku w zakresie produktów rybołówstwa i akwakultury ([2]) każde Państwo Członkowskie przeprowadzi na swoim własnym terytorium regularne badania kontrolne wszelkich osób zaangażowanych w stosowanie tych środków.

2. Kontrole powyższe dotyczyć będą aspektów technicznych stosowania:

a) standardów rynkowych, a w szczególności minimalnych rozmiarów;

b) uzgodnień cenowych, a w szczególności:

— wycofania produktów z rynku w celach innych niż konsumpcja przez ludzi,

([1]) Dz.U. L 20 z 25.1.1989, str. 5.
([2]) Dz.U. L 388 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1891/93 (Dz.U. L 172 z 15.7.1993, str. 1).

▼B

— magazynowanie i/lub przetwarzanie produktów wycofanych z rynku.

Państwa Członkowskie dokonają porównań pomiędzy dokumentami dotyczącymi pierwszego wprowadzenia na rynek ilości określonych w art. 9 oraz ilości produktów wyładowanych stosownie do dokumentacji, zwłaszcza w odniesieniu do ich wagi.

▼M7

2a. W przypadku gdy zgodnie z art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92 została ustalona minimalna wielkość dla danego gatunku, podmioty gospodarcze odpowiedzialne za sprzedaż, przechowywanie i transport poszczególnych partii produktów rybołówstwa tych gatunków, o rozmiarach mniejszych niż wielkość minimalna, muszą być w stanie w każdej chwili udowodnić geograficzny obszar pochodzenia tych produktów lub ich pochodzenie z akwakultury. Państwa Członkowskie przeprowadzają niezbędne kontrole, aby zapobiec powstaniu problemów, jakie mogłyby pojawić się na ich terytorium z powodu transportu lub wprowadzenia do obrotu ryb o zaniżonej wielkości.

▼B

3. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o danych odnoszących się do przyjętych środków kontrolnych, właściwych władz kontrolnych, rodzajów stwierdzonych naruszeń oraz podjętych działań.

Komisja, właściwe władze Państw Członkowskich oraz urzędnicy i inne osoby upoważnione są zobowiązani do nieujawniania informacji uzyskanych zgodnie z niniejszym artykułem, które objęte są tajemnicą zawodową.

4. Niniejszy artykuł nie narusza krajowych przepisów dotyczących tajności postępowania sądowego.

▼M7

TYTUŁ VIa

Monitorowanie działalności połowowej statków państw trzecich

Artykuł 28a

Do celów niniejszego tytułu „statki rybackie państw trzecich” oznaczają:

— statek, niezależnie od jego wielkości, używany przede wszystkim lub w dalszej kolejności do połowu produktów rybołówstwa,

— statek, który nawet gdy sam nie jest używany do połowów, odbiera w drodze przeładunku produkty rybołówstwa od innych statków,

— statek, na którego pokładzie produkty rybołówstwa są poddawane jednej lub kilku z następujących czynności poprzedzających pakowanie: filetowanie lub krojenie, oskórowanie, mielenie, zamrażanie lub przetwarzanie

i pływający pod banderą oraz zarejestrowany w państwie trzecim.

Artykuł 28b

1. Statkom rybackim państw trzecich zezwala się na prowadzenie połowów, przechowywanie na pokładzie i przetwarzanie produktów rybołówstwa w strefie połowowej Wspólnoty tylko w przypadku, gdy zgodnie z art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 1627/94 [1] wydano im licencję połowową i specjalne zezwolenie połowowe.

2. Dodatkowo statki rybackie państw trzecich mogą dokonywać przeładunków lub prowadzić przetwórstwo tylko wtedy, gdy mają na to

[1] Rozporządzenie Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiające ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń połowowych (Dz.U. L 171 z 6.7.1994, str. 7).

▼M7

uprzednią zgodę Państwa Członkowskiego, na którego wodach czynność ta będzie miała miejsce. Statkom rybackim państw trzecich zezwala się na prowadzanie przeładunków lub czynności połowowych obejmujących wspólne działanie dwóch lub większej liczy statków tylko w przypadku otrzymania wcześniejszej zgody na przeładunek lub na przetwarzanie od danego Państwa Członkowskiego i jeżeli spełniają one warunki określone w art. 11 niniejszego rozporządzenia.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 36.

Artykuł 28c

Wszystkie statki rybackie państw trzecich prowadzące działania w strefie połowowej Wspólnoty podlegają następującym obowiązkom:

— rejestrowania w dzienniku połowowym informacji określonych w art. 6,

— najpóźniej od dnia 1 stycznia 2000 r. dla statków przekraczających 20 metrów między pionami lub 24 metry długości całkowitej, posiadania systemu monitorowania statków zatwierdzonego przez Komisję,

— do czasu wprowadzenia systemu VMS, przestrzegania systemu raportowania o ruchach,

— przestrzegania systemu raportowania o połowach przechowywanych na pokładzie,

— przestrzegania instrukcji organów odpowiedzialnych za monitorowanie, w szczególności dotyczącej inspekcji poprzedzających opuszczenie strefy połowowej Wspólnoty,

— przestrzegania zasad dotyczących oznakowania i identyfikacji statków rybackich oraz ich narzędzi połowowych.

Artykuł 28d

Komisja ustala datę, począwszy od której uznawać się będzie za wyczerpaną kwotę połowową danego zasobu lub grupy zasobów dla statków rybackich państw trzecich. Komisja bezzwłocznie informuje o tej dacie państwo trzecie oraz zainteresowane Państwa Członkowskie.

Począwszy od tej daty tymczasowo zakazane będzie prowadzenie połowów tego zasobu lub grupy zasobów przez takie statki, jak również przechowywanie ich na pokładzie, a także przeładunek lub wyładunek ryb złowionych po tym terminie. Komisja ustali także datę, do której zezwala się na przeładunek i wyładunek lub na przedstawienie ostatecznych deklaracji połowowych.

Artykuł 28e

1. Kapitanowie statków rybackich państw trzecich lub ich przedstawiciele muszą co najmniej na 72 godziny przed szacunkowym czasem przybycia do portu powiadomić właściwe organy Państwa Członkowskiego, z którego portu lub urządzeń wyładunkowych zamierzają skorzystać, o:

— czasie przybycia do portu wyładunku,

— połowach przechowywanych na pokładzie,

— strefie lub strefach, gdzie przeprowadzono połowy, czy to w strefie połowowej Wspólnoty, w strefach będących pod władzą lub jurysdykcją państwa trzeciego czy na pełnym morzu.

Czynności wyładunkowe nie mogą rozpocząć się, dopóki nie wyrażą na to zgody właściwe organy Państwa Członkowskiego.

▼M7

2. Poza przypadkami siły wyższej lub w przypadkach, gdy statek jest w niebezpieczeństwie, statki rybackie państw trzecich mogą zawijać tylko do portów wskazanych przez Państwo Członkowskie, z którego portów lub urządzeń wyładunkowych zamierzają skorzystać.

3. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 36, może dla niektórych kategorii statków rybackich państw trzecich przyznawać zwolnienie z obowiązku określonego w ust. 1, na ograniczony i odnawialny okres, lub zdecydować o innym okresie powiadomienia, biorąc pod uwagę między innymi odległość między łowiskami, miejscami wyładunku i portami, w których dane statki są zarejestrowane lub umieszczone w wykazie.

4. Bez uszczerbku dla specjalnych przepisów umów dotyczących rybołówstwa zawieranych między Wspólnotą a poszczególnymi państwami trzecimi mają zastosowanie przepisy ust. 1 i 2.

Artykuł 28f

Kapitanowie statków rybackich państw trzecich lub ich przedstawiciele składają organom Państwa Członkowskiego, z którego portów lub urządzeń wyładunkowych korzystają, możliwie jak najszybciej, ale nie później niż w ciągu 48 godzin po wyładunku, deklarację wskazującą ilości wyładowanych produktów rybołówstwa w podziale według gatunków oraz datę i miejsce każdego połowu. Za dokładność takich deklaracji odpowiadają kapitanowie.

Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji, na jej wniosek, informacje o wyładunkach statków rybackich państw trzecich.

Artykuł 28g

W przypadku gdy kapitan statku rybackiego państwa trzeciego lub jego przedstawiciel deklaruje, że połowy zostały dokonane na pełnym morzu, właściwe organy zezwolą na wyładunek tylko wtedy, gdy kapitan lub jego przedstawiciel udowodni w sposób wyczerpujący tym organom, że:

— gatunki przechowywane na pokładzie zostały złowione poza obszarami regulowanymi jakichkolwiek właściwych organizacji międzynarodowych, których Wspólnota jest członkiem, lub

— gatunki przechowywane na pokładzie zostały złowione zgodnie ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez właściwą organizację regionalną, której Wspólnota jest członkiem.

Artykuł 28h

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego tytułu, włączając w to wykazy wyznaczonych portów, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 36, za zgodą zainteresowanych Państw Członkowskich.

▼B

TYTUŁ VII

Stosowanie i weryfikacja nadzoru

Artykuł 29

1. Komisja dokona weryfikacji stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia przez Państwa Członkowskie poprzez analizę dokumentów i przeprowadzanie wizji lokalnych. Komisja może zdecydować, jeśli uzna to za konieczne, przeprowadzenie weryfikacji bez wcześniejszego zawiadomienia.

▼B

W celu przeprowadzenia wizji lokalnych Komisja wystosuje pisemne instrukcje do swoich inspektorów, określając zakres ich kompetencji oraz cele ich misji.

2. Gdy Komisja uzna to za stosowne, inspektorzy Komisji mogą być obecni w czasie czynności kontrolnych i inspekcyjnych prowadzonych przez krajowe służby kontrolne. W ramach powyższych misji Komisja nawiąże właściwe kontakty z Państwami Członkowskimi, mając na względzie, jeśli to tylko możliwe, ustanowienie zadowalającego dla obu stron programu inspekcji.

a) Państwa Członkowskie będą współpracować z Komisją w celu ułatwienia Komisji realizacji podjętych przez nią zadań. Państwa Członkowskie podejmą, w szczególności, wszelkie konieczne działania w celu zapewnienia, że misje inspekcyjne nie będą nagłaśniane publicznie, gdyż mogłoby to mieć szkodliwy wpływ na prowadzenie inspekcji i działań kontrolnych.

   W sytuacjach, w których Komisja lub upoważnieni urzędnicy napotykają na trudności w trakcie wykonywania swoich obowiązków, zainteresowane Państwa Członkowskie zapewniają Komisji środki w celu wypełnienia jej zadań i umożliwienia inspektorom oceny określonych działań kontrolnych.

b) Jeśli okoliczności napotkane na miejscu uniemożliwiają przeprowadzenie inspekcji i działań kontrolnych przewidzianych w ramach programu wstępnej inspekcji, inspektorzy Komisji, w porozumieniu z właściwymi krajowymi służbami kontrolnymi, dokonają modyfikacji wstępnej inspekcji i działania kontrolnego.

c) W ramach inspekcji morskiej i powietrznej, gdzie odpowiednie służby krajowe zmuszone są do prowadzenia innych zadań o charakterze priorytetowym, związanych w szczególności z obronnością i bezpieczeństwem na morzu, władze Państwa Członkowskiego zarezerwują sobie prawo do odroczenia bądź zmiany celu działań inspekcyjnych, które Komisja zamierzała przeprowadzić. W takich okolicznościach Państwo Członkowskie we współpracy z Komisją podejmą alternatywne ustalenia.

   W przypadku inspekcji morskich i powietrznych dowódca statku morskiego bądź powietrznego będzie wyłącznie odpowiedzialny za przeprowadzenie operacji, biorąc pod uwagę wymóg dotyczący przestrzegania niniejszego rozporządzenia spoczywający na jego władzach zwierzchnich. Inspektorzy upoważnieni przez Komisję i biorący udział w powyższych operacjach przestrzegać będą zasad i procedur określonych przez tego dowódcę.

3. W sytuacjach, w których wydaje się to konieczne, w szczególności występujących po misjach przeprowadzonych przez inspektorów Wspólnoty zgodnie z ust. 2, wykazujących, że nieprawidłowości mogą pojawić się w czasie stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja może wnioskować do Państw Członkowskich o powiadomienie jej o szczegółowym programie inspekcji i kontroli planowanych bądź wyznaczonych przez właściwe władze krajowe na ustalony okres i/lub dla określonych rodzajów rybołówstwa i rejonów. Po otrzymaniu zawiadomienia inspektorzy upoważnieni przez Komisję, jeśli tylko Komisja uzna to za stosowne, przeprowadzą niezależne inspekcje w celu weryfikacji wdrażania programu przez właściwe władze Państw Członkowskich.

Kiedy inspektorzy Wspólnoty dokonają weryfikacji wdrażania tego programu, przedstawiciele Państwa Członkowskiego będą w każdym czasie odpowiedzialni za wdrażanie wspomnianego programu. Inspektorzy Wspólnoty mogą z własnej inicjatywy korzystać z uprawnień z zakresu inspekcji nadanych krajowym przedstawicielom. Inspektorzy ci nie mają wstępu na statki lub do pomieszczeń, chyba że w towarzystwie przedstawicieli tego Państwa Członkowskiego.

Po przeprowadzonej weryfikacji Komisja przekaże zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu sprawozdanie oceniające program i, gdzie

▼B

to stosowne, zaproponuje działania kontrolne w celu usprawnienia kontroli prowadzonej przez to Państwo Członkowskie.

▼M7

3a. Inspektorzy Wspólnoty w kontekście weryfikacji dokonywanych bez uprzedzenia mogą przeprowadzać obserwacje dotyczące wykonywania niniejszego rozporządzenia.

W trakcie swoich wizyt obserwacyjnych inspektorzy Wspólnoty, w towarzystwie inspektorów krajowych, bez uszczerbku dla mającego zastosowanie prawa wspólnotowego oraz przestrzegając regulaminów przewidzianych w ustawodawstwie danego Państwa Członkowskiego, mają dostęp do odpowiednich plików lub dokumentów, pomieszczeń oraz miejsc o charakterze publicznym, statków i pomieszczeń o charakterze prywatnym, a także miejsc na lądzie i środków transportu, gdzie mają miejsce czynności objęte niniejszym rozporządzeniem, w celu zgromadzenia danych (bez odniesienia do nazwiska), niezbędnych do wykonania swoich zadań.

Po dokonaniu tego typu weryfikacji bez uprzedzenia Komisja bezzwłocznie przesyła danemu Państwu Członkowskiemu sprawozdanie z obserwacji, które przeprowadziła.

▼B

4. W kontekście misji inspekcyjnych prowadzonych przez statki powietrzne na morzu lub na lądzie upoważnieni inspektorzy nie mogą prowadzić kontroli osób fizycznych.

5. W ramach wizji lokalnych prowadzonych przez nich, określonych w ust. 2 i 3, upoważnieni przez Komisję inspektorzy mogą mieć dostęp na miejscu, w obecności odpowiedzialnych służb, do informacji w określonych bazach danych zachowanych w formie łącznej bądź pojedynczo, mogą również zbadać wszelkie dokumenty odnoszące się do stosowania niniejszego rozporządzenia.

Jeśli krajowe przepisy zawierają klauzulę o zachowaniu poufności dochodzeń, na przekazanie tych informacji udziela zgody właściwy sąd.

Artykuł 30

1. Państwa Członkowskie przekażą Komisji wszelkie wymagane przez Komisję informacje dotyczące wdrażania niniejszego rozporządzenia. Składając wniosek o przekazanie tych informacji, Komisja określi uzasadniony termin na przekazanie tych informacji.

2. Jeśli Komisja uzna, iż wystąpiły nieprawidłowości w trakcie wdrażania niniejszego rozporządzenia lub że istniejące przepisy i metody nadzoru nie są skuteczne, powiadomi zainteresowane Państwo Członkowskie lub Państwa Członkowskie, które w ślad za tym przeprowadzi/przeprowadzą dochodzenie administracyjne, wktórym uczestniczyć mogą urzędnicy Komisji.

▼M7

Zainteresowane Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wynikach dochodzenia i przesyłają kopię sprawozdania sporządzonego nie później niż trzy miesiące po otrzymaniu wniosku Komisji. Komisja może, na podstawie należycie umotywowanego wniosku Państwa Członkowskiego, przedłużyć w granicach rozsądku termin złożenia sprawozdania.

▼B

Aby uczestniczyć w inspekcjach określonych w niniejszym ustępie, urzędnicy Komisji okażą pisemne instrukcje stwierdzające ich tożsamość i pełnione funkcje.

3. Jeśli urzędnicy Komisji uczestniczą w dochodzeniu, badanie to zawsze prowadzą urzędnicy Państwa Członkowskiego; urzędnicy Komisji nie mogą, z własnej inicjatywy, korzystać z uprawnień inspekcyjnych przysługujących urzędnikom krajowym; z drugiej jednak

▼B

strony, będą oni mieli wstęp na ten sam teren i będą mieli dostęp do tych samych dokumentów, co wyżej wspomniani urzędnicy.

W zakresie, w jakim krajowe przepisy dotyczące postępowania karnego zachowują pewne działania do kompetencji urzędników wyznaczonych w tym określonym celu przez prawo obowiązujące w danym kraju, urzędnicy Komisji nie uczestniczą w takich działaniach. W szczególności nie uczestniczą w przeszukiwaniu pomieszczeń i formalnym przesłuchaniu osób zgodnie z krajowym prawem karnym. Będą oni mieli jednak dostęp do informacji w ten sposób uzyskanych.

4. Niniejszy artykuł nie narusza krajowych przepisów dotyczących poufności postępowania sądowego.

TYTUŁ VIII

Działania podejmowane w przypadku niezgodności z obowiązującymi przepisami

Artykuł 31

1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby właściwe działania zostały podjęte, włączając w to działania o charakterze administracyjnym lub postępowania karne zgodne z ich prawem krajowym, skierowane przeciw osobom fizycznym lub prawnym odpowiedzialnym za nieprzestrzeganie wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności następujące po kontroli lub inspekcji przeprowadzonych stosownie do niniejszego rozporządzenia.

2. Postępowania podejmowane stosownie do ust. 1 mają skutkować, zgodnie z właściwymi krajowymi przepisami prawnymi, skutecznym pozbawieniem osób odpowiedzialnych za naruszenia korzyści finansowych wynikających z naruszenia bądź innymi skutkami współmiernymi do wagi takich naruszeń, skutecznie zniechęcającymi do popełniania podobnych wykroczeń.

▼M7

2a. Rada, działając na podstawie art. 43 Traktatu, może sporządzić wykaz rodzajów zachowań, które poważnie naruszają reguły wspólnotowe określone w art. 1 i w odniesieniu do których Państwa Członkowskie zobowiązują się do stosowania proporcjonalnych, odstraszających i skutecznych sankcji.

▼B

3. Sankcje wynikające z postępowań, wymienionych w ust. 2, mogą, w zależności od wagi wykroczenia, przybrać formę:

— kar pieniężnych,

— konfiskaty niedopuszczalnych narzędzi połowowych i połowów,

— konfiskaty statku,

— tymczasowego unieruchomieniem statku,

— zawieszenia pozwolenia,

— odebrania pozwolenia.

4. Przepisy niniejszego artykułu nie uniemożliwiają Państwu Członkowskiemu, w którym dokonywany jest wyładunek lub przeładunek, przekazania właściwym władzom Państwa Członkowskiego, w którym dokonana była rejestracja, sprawy o naruszenie, pod warunkiem że Państwo Członkowskie, w którym dokonana była rejestracja, wyrazi na to zgodę i że istnieje prawdopodobieństwo, iż w wyniku przekazania łatwiej zostanie osiągnięty skutek określony w ust. 2. Komisja poinformowana będzie o każdym przypadku takiego przekazania przez Państwo Członkowskie, w którym nastąpił wyładunek lub przeładunek.

▼B

Artykuł 32

1. Jeśli właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym dokonywany jest wyładunek lub przeładunek, stwierdzą naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, władze te podejmą odpowiednie działania zgodnie z art. 31 przeciwko kapitanowi statku związanego z tym naruszeniem bądź przeciwko jakiejkolwiek innej osobie odpowiedzialnej za to naruszenie.

2. Jeśli Państwo Członkowskie, w którym dokonywany jest wyładunek lub przeładunek, nie jest Państwem Członkowskim bandery, a jego właściwe władze nie podejmą, zgodnie z krajowymi przepisami prawnymi, właściwych działań, łącznie z podjęciem działań o charakterze administracyjnym bądź wszczęciem postępowań karnych przeciw osobom fizycznym lub prawnym odpowiedzialnym za naruszenia lub nie przekażą sprawy o naruszenie zgodnie z art. 31 ust. 4, ilości nielegalnie wyładowane lub przeładowane mogą być zaliczone w poczet kwoty pierwszego Państwa Członkowskiego.

Ilość ryb, która ma być zaliczona w poczet kwoty połowowej tego Państwa Członkowskiego, ustalona będzie zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36, po konsultacjach Komisji z dwoma zainteresowanymi Państwami Członkowskimi.

Jeśli Państwo Członkowskie, w którym dokonywany jest wyładunek lub przeładunek, nie dysponuje już odpowiednią kwotą połowową, stosuje się odpowiednio art. 21 ust. 4, z tym, że ilość ryb nielegalnie wyładowanych lub przeładowanych uznaje się za ekwiwalent odpowiadający wysokości szkody poniesionej przez Państwo Członkowskie, w którym dokonana została rejestracja, tak jak wspomniano w tym artykule.

Artykuł 33

1. Właściwe władze Państw Członkowskich bezzwłocznie i zgodnie z własnymi procedurami w prawie krajowym poinformują Państwo Członkowskie bandery lub Państwo Członkowskie, w którym dokonana została rejestracja, o wszelkich przypadkach naruszeń regulacji wspólnotowych określonych w art. 1, wskazując nazwę i znaki identyfikacyjne statku, o którym mowa, nazwisko kapitana i właściciela statku, okoliczności, w których wystąpiło naruszenie, postępowanie karne i administracyjne, a także inne podjęte działania i ostateczne orzeczenie odnoszące się do takiego naruszenia. Na wniosek Komisji w szczególnych przypadkach Państwa Członkowskie zgłoszą Komisji powyższe informacje.

2. Po przekazaniu sprawy o naruszenie stosownie do art. 31 ust. 4 Państwo Członkowskie bandery lub Państwo Członkowskie, w którym dokonywana jest rejestracja, podejmą wszelkie właściwe działania stosownie do art. 31.

3. Państwo Członkowskie bandery lub Państwo Członkowskie, w którym dokonana została rejestracja, powiadomi bezzwłocznie Komisję o wszelkich działaniach podjętych zgodnie z ust. 2 oraz przekaże informacje dotyczące nazwy i zewnętrznych znaków identyfikacyjnych statku, którego to dotyczy.

▼M7

TYTUŁ VIIIa

Współpraca między organami odpowiedzialnymi za monitorowanie w Państwach Członkowskich a Komisją

Artykuł 34

Zasady i warunki, według których właściwe organy odpowiedzialne za monitorowanie stosowania niniejszego rozporządzenia w Państwie Członkowskim współpracują między sobą oraz z Komisją w celu

▼M7

zapewnienia zgodności z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa, są takie jak określono poniżej.

Artykuł 34a

1. Państwa Członkowskie zapewniają sobie wzajemną pomoc niezbędną przy przeprowadzeniu kontroli przewidzianych w niniejszym tytule.

2. W przypadku gdy inspekcja lub czynności nadzorcze właściwych organów Państwa Członkowskiego wykażą, że statki rybackie Wspólnoty lub statki pływające pod banderą państwa trzeciego i zarejestrowane w państwie trzecim prowadziły działalność połowową określoną w art. 2, w sposób, który prawdopodobnie może stanowić naruszenie reguł wspólnotowych, dane Państwo Członkowskie niezwłocznie przekazuje wszelkie istotne informacje do Państwa Członkowskiego bandery danego statku lubstatków, jak również do innych zainteresowanych Państw Członkowskich oraz do Komisji. Pozostałe zainteresowane Państwa Członkowskie to Państwa Członkowskie, na których terytorium lub wodach dana działalność jest lub prawdopodobnie jest prowadzona.

Wspomniane powyżej Państwo Członkowskie może żądać od pozostałych zainteresowanych Państw Członkowskich przeprowadzenia specjalnych kontroli, podając konkretne powody swojego żądania.

Państwa Członkowskie przekazują sobie wzajemnie informacje oraz powiadamiają Komisję o podejmowanych przez siebie w odpowiedzi na te żądania działaniach, łącznie, tam gdzie stosowne, z wynikami kontroli i wszelkich postępowań dotyczących naruszeń.

3. Państwa Członkowskie informują się wzajemnie o środkach krajowych podjętych w tym celu, w szczególności o tych podjętych zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 36.

Artykuł 34b

1. W przypadku weryfikacji przeprowadzanych z uprzedzeniem w Państwie Członkowskim Komisja może uzgodnić, że jej inspektorom wizytującym Państwo Członkowskie będzie towarzyszyć jako obserwator jeden lub więcej inspektorów w zakresie rybołówstwa z innego Państwa Członkowskiego, za zgodą Państwa Członkowskiego, które ma być wizytowane. Na wniosek Komisji Państwo Członkowskie wysyłające obserwatorów może nominować ze skutkiem natychmiastowym krajowych inspektorów rybołówstwa wybranych na obserwatorów.

Państwa Członkowskie mogą także sporządzić listę krajowych inspektorów w zakresie rybołówstwa, których Komisja może zapraszać do udziału w takich weryfikacjach. Komisja może zapraszać inspektorów krajowych umieszczonych na tej liście lub zgłoszonych do Komisji na wniosek.

W miarę potrzeby Komisja udostępnia listę do dyspozycji wszystkich Państw Członkowskich.

2. Państwa Członkowskie mogą także przeprowadzać u siebie i ze swojej własnej inicjatywy programy monitorowania, inspekcji i nadzoru działalności połowowej.

▼M10

Artykuł 34c

1. Komisja zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 36 i wspólnie z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi określa, które łowiska eksploatowane przez dwa lub większą liczbę Państw Członkowskich są

▼M10

poddane indywidualnym programom kontroli i inspekcji, oraz określa warunki, według których prowadzone są takie programy.

Indywidualny program kontroli i inspekcji określa łowiska eksploatowane przez dwa lub większą liczbę Państw Członkowskich objęte programem oraz warunki, którym podlegają takie łowiska.

Każdy indywidualny program kontroli i inspekcji określa swoje cele, wspólnepriorytety i procedury, jak również kryteria referencyjne dotyczące działań w zakresie kontroli i inspekcji, oczekiwane rezultaty stosowania określonych środków oraz strategię wymaganą do zapewnienia, aby działania kontrolne i inspekcyjne były możliwie jak najbardziej jednolite, skuteczne i korzystne ekonomicznie. Każdy program określa zainteresowane Państwa Członkowskie.

Indywidualne programy kontroli i inspekcji nie mogą trwać dłużej niż trzy lata lub dłużej niż przez jakikolwiek okres określony dla takiego programu w planie odbudowy przyjętym zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ([1]) lub w planie zarządzania przyjętym zgodnie z art. 6 tego rozporządzenia.

Indywidualne programy kontroli i inspekcji realizowane są przez zainteresowane Państwa Członkowskie na podstawie wspólnych planów rozmieszczenia ustanowionych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 768/2005 z dnia 26 kwietnia 2005 r. ustanawiającego Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ([2]).

2. Komisja kontroluje i ocenia realizację każdego indywidualnego programu kontroli i inspekcji i składa sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zgodnie z art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

▼B

TYTUŁ IX

Przepisy ogólne

▼M7

Artykuł 35

1. Nie później niż do dnia 30 kwietnia każdego roku Państwa Członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Na podstawie sprawozdań przedłożonych przez Państwa Członkowskie oraz swoich własnych obserwacji Komisja opracowuje co roku sprawozdanie na temat stanu faktycznego, oraz co trzy lata sprawozdanie zawierające ocenę do przekazania Radzie i Parlamentowi Europejskiemu. Publikuje też sprawozdanie zawierające ocenę sytuacji wraz z odpowiedziami Państw Członkowskich, a także, tam gdzie stosowne, z podjętymi środkami i propozycjami złagodzenia stwierdzonych niedociągnięć.

3. Szczegółowe zasady dotyczące dostarczania informacji w celu spełnienia wymagań niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 36, w szczególności informacji dotyczących:

— zasobów technicznych i ludzkich koniecznych do monitorowania rybołówstwa oraz czasu efektywnie na nie przeznaczonego,

([1]) Dz.U. L 358 z 21.12.2002, str. 59.
([2]) Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1.

▼M7

— przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjmowanych przez Państwa Członkowskie w celu uniknięcia nadużyć i ich ścigania,

— wyników inspekcji lub kontroli przeprowadzanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, włączając w to liczbę i rodzaj wykrytych naruszeń i podjętych w związku z nimi działań, w szczególności w odniesieniu do rodzajów zachowań określonych w art. 31 ust. 2a,

— stosowanych środków i działań podejmowanych zgodnie z art. 19, w szczególności w odniesieniu do oszacowania wiarygodności danych.

▼M8

Artykuł 36

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. Rybołówstwa i Akwakultury, ustanowiony na mocy art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE ([1]).

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. 3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

▼B

Artykuł 37

1. Państwa Członkowskie i Komisja podejmą wszelkie konieczne środki w celu zapewnienia, aby dane uzyskane w ramach przepisów niniejszego rozporządzenia były traktowane w sposób poufny.

2. Nazwy/nazwiska osób prawnych i fizycznych nie będą ujawniane Komisji lub innemu Państwu Członkowskiemu, z wyjątkiem sytuacji, kiedy takie ujawnienie nazw/nazwisk jest wyraźnie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu lub jeśli jest to konieczne, aby zapobiec lub przeciwdziałać naruszeniom, bądź w celu weryfikacji ewentualnych naruszeń.

Dane określone w ust. 1 nie będą przekazywane, chyba że zostaną połączone z innymi danymi w formie, która uniemożliwia bezpośrednią lub pośrednią identyfikację osób fizycznych lub prawnych.

3. Dane wymieniane pomiędzy Państwami Członkowskimi i Komisją nie będą przekazywane osobom innym niż osobom pracującym w instytucjach Państw Członkowskich lub Wspólnoty,które z uwagi na zajmowane stanowiska muszą mieć dostęp do takich danych, chyba że Państwa Członkowskie przekazujące dane udzielą na to wyraźnej zgody.

4. Dane przekazywane lub uzyskiwane w jakiejkolwiek formie na mocy niniejszego rozporządzenia objęte są tajemnicą zawodową i korzystają z takiej samej formy ochrony, jaka przysługuje podobnym danym stosownie do krajowego ustawodawstwa Państwa Członkowskiego, które otrzymuje te dane, oraz stosownie do odpowiednich przepisów mających zastosowanie wobec instytucji wspólnotowych.

5. Dane określone w ust. 1 nie będą wykorzystane w żadnym innym celu niż cel przewidziany w niniejszym rozporządzeniu, chyba że władze przekazujące dane udzielą wyraźnej zgody i pod warunkiem że przepisy obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym organ przyjmujący otrzymuje dane, nie zabraniają takiej formy przekazu.

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

6. Ustępy 1–5 nie będą rozumiane jako przeszkoda do wykorzystania danych, uzyskanych na mocy niniejszego rozporządzenia, w ramach działań i postępowań sądowych podjętych w konsekwencji nieprzestrzegania wspólnotowych przepisów z zakresu rybołówstwa. Właściwe władze Państwa Członkowskiego przekazujące dane informowane będą o wszelkich przypadkach, w których wykorzystywane są te dane dla wyżej wspomnianych celów.

Niniejszy artykuł nie narusza zobowiązań wynikających z międzynarodowych konwencji dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych.

7. Za każdym razem gdy Państwo Członkowskie powiadomi Komisję, iż po zakończeniu dochodzenia ustalone zostało, że osoba fizyczna lub prawna, której nazwisko/nazwę ujawniono na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia, nie była powiązana z naruszeniem, Komisja bezzwłocznie powiadomi stronę lub strony, którym przekazała nazwisko/nazwę określonej osoby, o wyniku dochodzenia lub postępowania. Osoba ta nie będzie już traktowana jako osoba powiązana z nieprawidłowościami, o których mowa, na podstawie pierwszego zawiadomienia. Dane przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację określonej osoby zostaną natychmiast usunięte.

8. Przepisy ust. 1–5 nie będą rozumiane jako zakaz publikacji jakichkolwiek ogólnych danych lub badań, które nie zawierają konkretnych odniesień do osób fizycznych lub prawnych.

9. Dane określone w niniejszym rozporządzeniu przechowywane są w formie umożliwiającej identyfikacje określonych osób wyłącznie w stopniu, w jakim jest to wymagane do realizacji wyznaczonych celów.

10. Dane uzyskane w ramach niniejszego rozporządzenia udostępnia się na wniosek zainteresowanej osoby prawnej lub fizycznej.

Artykuł 38

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez naruszania krajowych środków kontrolnych, które wykraczają poza zakres jej minimalnych wymogów, pod warunkiem że są zgodne z prawem Wspólnoty oraz wspólną polityką rybołówstwa.

Informacje dotyczące krajowych środków określonych w akapicie pierwszym zostaną zgłoszone Komisji zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 101/76 z dnia 19 stycznia 1976 r. ustalającego wspólną politykę strukturalną dla gospodarki rybnej ([1]).

Artykuł 39

1. Rozporządzenie (EWG) nr 2241/87 traci moc z dniem 1 stycznia 1994 r., z wyjątkiem art. 5, który stosuje się do czasu wejścia w życie rozporządzeń ustanawiających wykazy wymienione w art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia, określonego w ust. 1, należy traktować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

▼M7

Artykuł 40

PaństwoCzłonkowskie jest zwolnione, dodnia 1 stycznia 2000 r., z obowiązku stosowania przepisów art. 6 i 8 w stopniu, w jakim dotyczą one czynności połowowych na Morzu Śródziemnym.

([1]) Dz.U. L 20 z 28.1.1976, str. 19.

▼B

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.